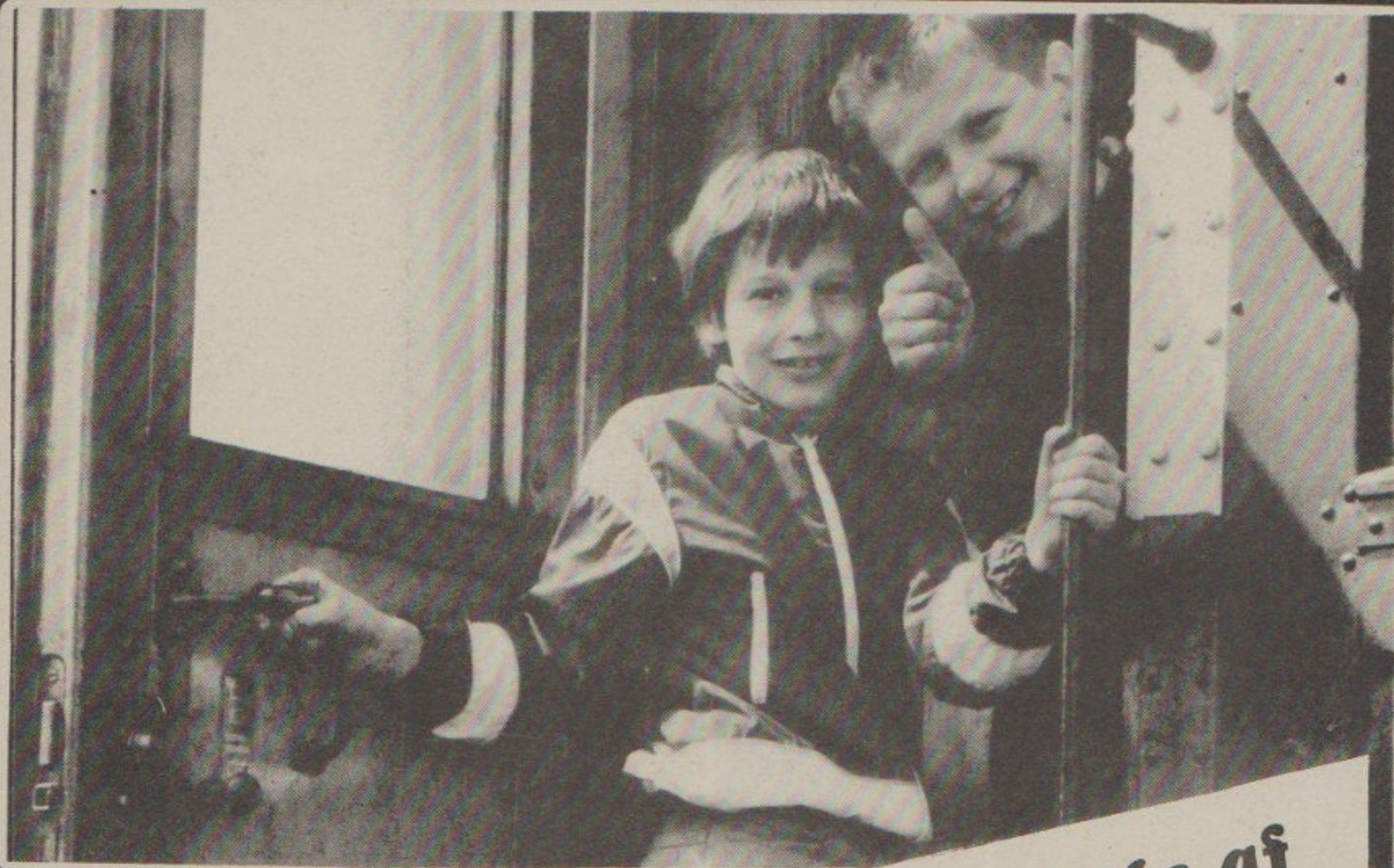

NIKS 7

augustus/
september '82

maandblad van de
NVSH werkgroep

JEUGDEMANCIPATIE

**Kindervuist sluit chlooraktie af
Pedofielen bestaan niet
Nota toont aan: Zedenwet zinloos
Zijn kinderen normaal?**

f3,50

Kolofon

NIKS 6e jaargang No 7

Naar
Integratie
Kinder-
Seksualiteit

Uitgave

LANDELIJKE WERKGROEP JEUGD-
EMANCIPATIE van de NVSH

Administratie

NIKS
Postbus 6614
3002 AP Rotterdam

Redactie

Hans Arts
Bob Ferguson
Gorrit Goslinga
Rik Wanders

Abonnementen

Voor 1982 kost een abonnement
f31,50. Toezending in blanco
envelop: f45,=.
Abonnementen kunnen elke
maand ingaan. Opzeggen vóór
1 januari.
Losse nummers kosten f3,50. Bij
toezending per post: f4,50.
Betalingen na ontvangst van
aksept-giro-kaart.

Advertenties

Tarieven:
Hele pagina: f65,=
Halve pagina: f35,=
Kwart pagina: f20,=
Regel-advertenties:
f0,60 per regel.
Advertenties die afbreuk
doen aan de beoogde functie
van het blad kunnen door
de redactie worden geweigerd.

Overname artikelen

Alleen na schriftelijke
toestemming van de redactie.

Druk

'De Woelrat', Boskoop.

Verspreiding

'Macula', Boskoop.

Met "ingezonden" aangeduide
artikelen verwoorden niet nood-
zakelijkerwijs de mening van de
redactie.

Adressen

NVSH-ALGEMEEN

Nederlandse Vereniging voor
Seksuele Hervorming (NVSH)
Postbus 64
2501 CB Den Haag
tel. 070 - 46 97 09
Telefonische hulpdienst:
tel. 070 - 60 00 10

LWGG

Landelijke Werkgroep
Jeugdemancipatie (LWGG)
Postbus 132
5240 AC Rosmalen

Afdelingswerkgroepen Jeugdemancipatie / Pedofilie

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Gr. Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Middelburg	Postbus 201
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Kon. Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Venlo	Postbus 635
Zaandam	Rode Zee 67
Inlichtingen over voorlichting:	
tel. 073 - 41 29 53	

Overige kontaktadressen

Breda	Postbus 3773
Leiden	Postbus 136 (B. Füss)
Tiel	St. Agnietenstr. 19

Komitee Kindervuis

Kindervuist Postbus 255
Doorn

Kinder telefoons

De kindertelefoons zijn bestemd
voor iedereen tot ongeveer 18
jaar en wil helpen met inlich-
tingen, raad en hulp. Kinder-
telefoons zijn anoniem, dat wil
zeggen dat niemand informatie
krijgt over de kinderen die
bellen.

Kindertelefoons zijn over het
algemeen bereikbaar op werk-
dagen van 4 uur 's middags tot
8 uur 's avonds.

Amsterdam	020 - 22 44 55
Dordrecht	078 - 17 42 19
Eindhoven	040 - 45 18 18
	040 - 44 44 11
Den Haag	070 - 92 42 42
Groningen	050 - 14 10 10
Heerlen	045 - 72 22 33
Maas en Waal	08870 - 58 00
Rotterdam	010 - 22 44 55
Utrecht	030 - 52 25 00
Venlo	077 - 1 88 88

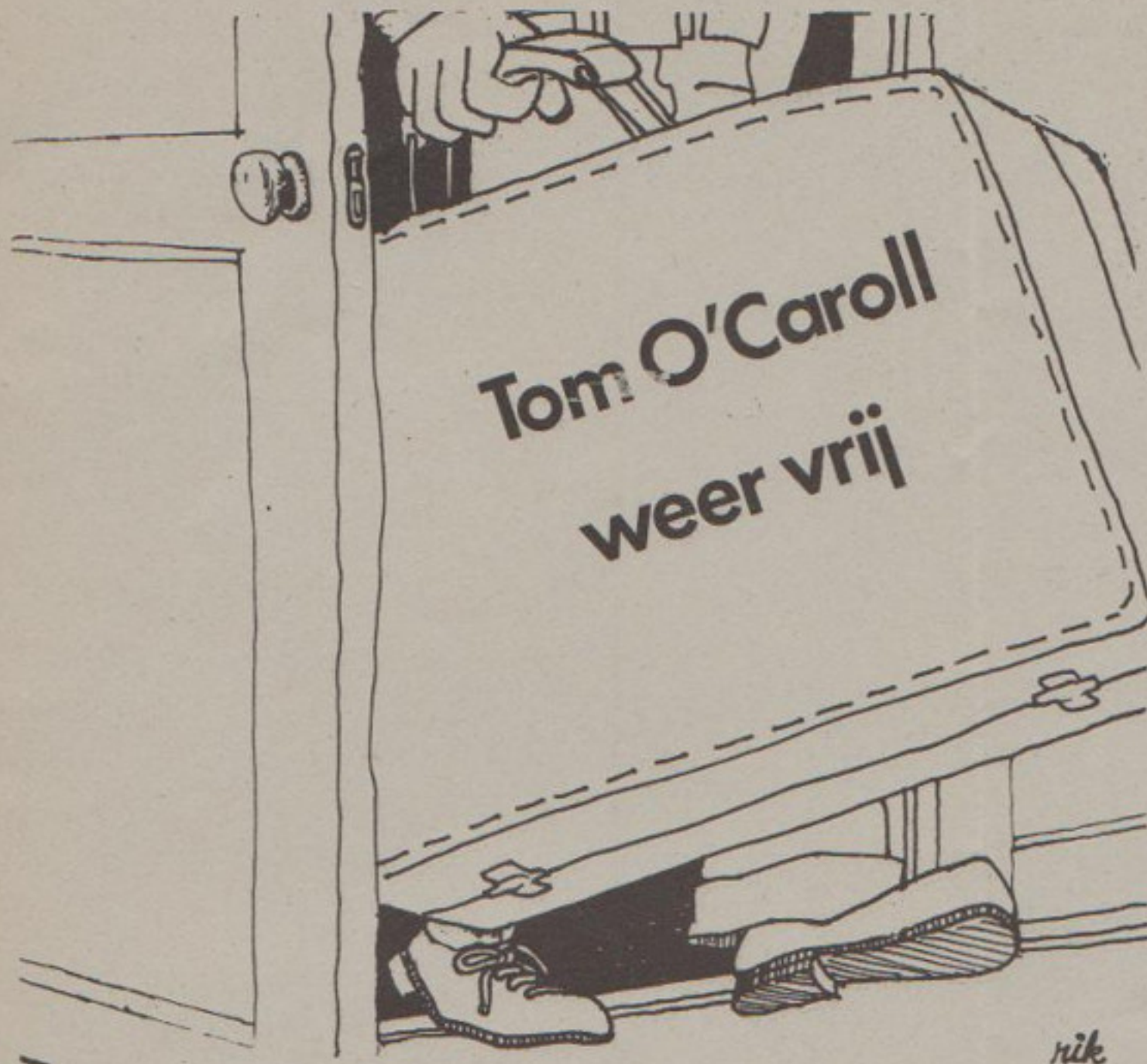
Meisjes

Meisjestelefoon:

Breda	076 - 22 25 90
Enschede	053 - 30 35 78
Land van Cuyk	08855 - 52 66
Leiden	071 - 12 60 52
Maastricht	043 - 1 19 65
Nijmegen	080 - 22 28 01
Utrecht	030 - 32 20 20
Zoetermeer	079 - 16 46 69
Zwolle	05200 - 1 86 59

Jongens

Jongenstefoon:
Amsterdam 020 - 25 22 25

Op 12 juli werd Tom O'Carroll in Engeland uit de gevangenis vrijgelaten. Tom, de voormalige voorzitter van de Britse pedofilie-organisatie PIE (Paedophile Information Exchange), zat zestien maanden uit van een straf van 2 jaar die hem begin vorig jaar in de Londense "Old Bailey" was opgelegd vanwege zijn werk binnen PIE.

Er waren alles bij elkaar acht mensen beschuldigd van strafbare activiteiten in verband met PIE's diensten bij het met elkaar in contact brengen van geïsoleerde pedofielen. De rechtszaak zelf had bijna niet plaatsgevonden omdat er, toen de Britse regering merkte dat een van hun eigen hooggeplaatste ambtenaren er bij was betrokken, druk op de politie werd uitgeoefend het onderzoek te stoppen. Uiteindelijk werd van de acht alleen Tom schuldig bevonden.

Na het proces kwam Tom terecht in de Wormwood Scrubs gevangenis in Londen, een negentiende-eeuws gebouw waarvan de directeur zelf zegt dat het in een zeer slechte toestand verkeert en waar bijna het dubbele van het bedoelde aantal gevangenen verblijft in gebouwen die letterlijk instorten. Gedeelten van de "Scrubs" zijn er zo slecht aan toe dat ze onbruikbaar zijn. Het is één van de gevangenis waar de laatste jaren ernstige opstanden plaatsvonden waarmee de gevangenen probeerden de aandacht te vestigen op hun leefomstandigheden. Via de gewone, officiële kanalen waarlangs bezwaren kenbaar kunnen worden gemaakt had men niets bereikt.

Tom had steeds de wens geuit zijn tijd als een normale gevangene uit te dienen. Het PIE-proces kreeg een enorme dosis ongunstige publiciteit - schreeuwende krantekoppen, foto's en sensationele bijzonderheden - en in combinatie met de Britse gewoonte om van alle beschul-

IN JANUARI EN IN MAART 1981 DIENDE VOOR HET LONDENSE GERECHTSHOF TWEE RECHTSZAKEN TEGEN AANVANKELIJK VIJF EX-BESTUURSLEDEN VAN DE ENGELSE PEDOFILIE-GROEP PIE (PAEDOPHILE INFORMATION EXCHANGE). DE BESCHULDIGING LUIDDE "SAMENSPANNING TENEINDE DE OPENBARE ZEDEN TE ONDERGRAVEN", EN WAS TOEGESPITST OP DE UITGAVE VAN EEN INFORMATIEBLAD VOOR PEDOFIELEN.

WIJ SCHREVEN IN NIKS NRS. 2 EN 5 VAN 1981 OVER DE ACHTERGRONDEN VAN HET PROCES BEDOELD OM DE SCHRIK ERIN TE KRIJGEN. OF DIT GELUKT IS VALT TE BETWIJFELEN, GEZIEN HET FEIT DAT PIE INMIDDELS AL WEER REDELIJK VEEL AKTIVITEITEN ONTPLOOIT. EEN MARTELAARSPUNKTIE WERD TOEBEDEELD AAN VOORMALIG PIE-VOORZITTER TOM O'CAROLL, DIE UITEINDELIJK ALS ENIGE SCHULDIG WERD BEVONDEN EN WERD VEROORDEELD TOT 2 JAAR GEVANGENISSTRAF.

VAN EEN ONZER CORRESPONDENTEN

Inhoud:

- 3 TOM O'CAROLL VRIJ
Een onzer correspondenten
- 5 CHLOOR IS GOOR
Paul S. Loeffen
- 6 AAN NORMAAL ZIJN KUN JE GEEN LOL BELEVEN
Bob Ferguson
- 8 NOTA "ZEDEN EN STRAFFEN" ALTERNATIEF VOOR ZEDENWET
Gorrit Goslinga
- 10 HET TESTAMENT VAN EEN EX-HULPVERLENER
Rik Wanders, Gorrit Goslinga
- 10 WAAR ZIJN WE MEE BEZIG?
John Veno

Basis-layout: Rik Wanders
Omslagfoto: Ben Wolbers

- 14 OCM IOET, strip
Miesjel van Gerwen
- 15 AFFICHE VAN DE MAAND
- 16 GESNEDEN KOEK
- 17 LEESDIS
- 20 SNOEPGOED
- Deze keer geen BLIKVOER alweer
- 23 PLAKPLEK/AGENDA

Aan deze NIKS werkten mee:
Ben Füss, Miesjel van Gerwen, Paul S. Loeffen en John Veno.

digden naam, adres en beroep volledig te vermelden, zorgde dit ervoor dat Tom direct vanaf het begin met moeilijkheden te kampen kreeg.

Hij werd daarom in de isolatie-afdeling geplaatst samen met andere gevangenen die men wilde beschermen. In theorie zouden aldus afgezonderde gevangenen dezelfde behandeling moeten krijgen als de andere gedetineerden, maar in de praktijk hield men Tom en zijn lotgenoten vanwege personeelstekort per dag 23 uur in hun grauwe cellen van 3 bij 4 meter opgesloten. Afgezien van een uur luchten op gelukkige dagen, ging de celdeur alleen open om het eten te halen en de plastic emmer te legen die als toilet dienst deed. Men kan zich voorstellen welke geur zich in de cellen had genesteld. Door gebrek aan bewakingspersoneel werd Tom niet in staat gesteld televisie te kijken of deel te nemen aan de gemeenschappelijke activiteiten die de andere gedetineerden werd toegestaan.

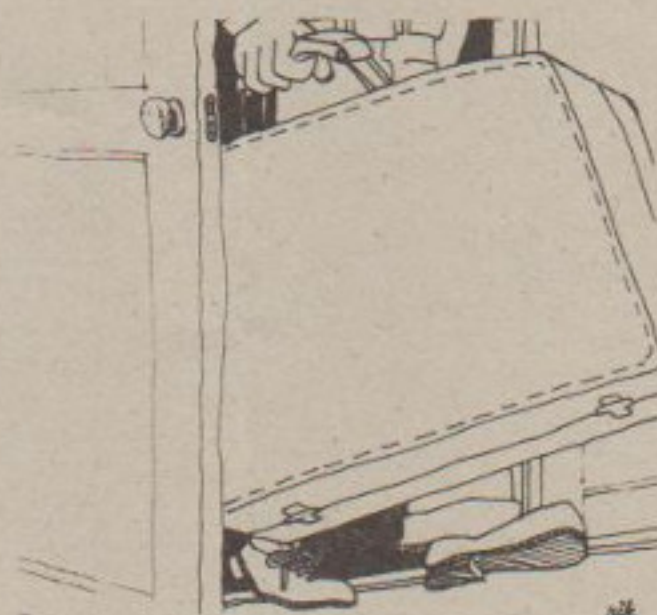
Het hoogtepunt van de week, afgezien van bezoeken van buiten, was de kerkdienst op zondag. De meeste gevangenen ontwikkelden dan ook een plotselinge religieuze interesse, en niet eens vanwege de koorknappen!

Alle gedetineerden in Groot Brittannië krijgen werk te doen. De dagen dat men rotsen moest breken behoren tot het verleden, maar het werk van tegenwoordig is er niet minder saai op geworden. Tom moest postzakken naaien. Het loon, ongeveer vier gulden, kan uitgegeven worden in de gevangeniswinkel, of gebruikt om postzegels te kopen om meer post te sturen dan de ene gratis toegestane brief per week. Alle binnenkomende en uitgaande post wordt gecensureerd, en Tom werd soms gefouilleerd om te kijken of hij brieven of berichten op het lichaam verborg voordat hij naar zijn bezoekers mocht op het ene bezoekuur per 14 dagen dat het reglement toestond.

Natuurlijk zijn er talloze kleine regels en voorschriften in een gevangenis, maar een van de meest frustrerende kanten van het leven binnen de muren zijn de grillen van het systeem waarmee je te maken krijgt. Zo mocht Tom bijvoorbeeld de boeken lezen die hem van buiten werden toegestuurd, maar was het hem niet toegestaan een exemplaar te krijgen van het door hemzelf geschreven boek. Dit was openlijk en legaal in Engeland uitgegeven in 1980, en men kan alleen maar aannemen dat de autoriteiten dachten dat hij bedorven zou worden door het lezen van zijn eigen woorden! Het verhaal van zijn pogingen om Portugees te leren is al even frustrerend. Een van zijn vrienden had hem een cursus op cassette aangeboden, samen met een draagbare cassetteafspoeler (recorders met opnamemogelijkheid zijn niet toegestaan). Het enige dat ontbrak was officiële toestemming, welke moest komen van de gevangenisambtenaar van vorming en onderwijs. Deze was naar het scheen maanden achtereen onbereikbaar. Het contact

moest tot stand komen via de bewakers, die allerlei vertragingstechnieken toepasten. Toen hij te veel aanhield, werd hij met geweld bedreigd. Een klacht hiertegen indienen had geen zin. Toen de toestemming uiteindelijk werd verleend en Tom aan de cursus dacht te kunnen beginnen werd hij plotseling naar een andere gevangenis, Brixton, overgeplaatst. Dat betekende dat hij weer helemaal opnieuw moest beginnen. Hij heeft de cursus nooit gekregen.

De Londense gevangenissen staan erom bekend hard te zijn. Ondanks het feit dat Tom voor zijn eigen bescherming was afgezonderd, werd hij verscheidene malen door medegevangenen aangevallen. Het was altijd moeilijk aan te zien komen, maar over het algemeen waren de gevaarlijkste momenten die waarin hij om de een of andere reden uit zijn cel werd gelaten. Volgens het reglement mochten de afgezonderde gevangenen niet gelijktijdig hun voedsel halen en hun toilettemmers legen, maar af en toe,

mogelijk opzettelijk, werd het schema doorbroken en waren de andere gevangenen in staat hun kans te grijpen en kwam er een laars in het voedsel, een duw op de steile ijzeren trappen, werd het eten bevuild met urine of was er een scheermes in de reep verborgen.

Tenslotte werd Tom onder "dubbele bescherming" gesteld en zelfs van de andere kwetsbare gevangenen afgezonderd. In feite volledige isolatie. Maar zelfs dit vermocht hem niet te beschermen, want nu waren de bewakers er nog, en de pedofielenhaat is in Engeland dusdanig dat zij het als een taak zagen Tom te mishandelen. In een van zijn brieven vertelt hij hoe het toeging tijdens uren dat hij mag luchten: in zijn eentje liep hij op de grijze binnenplaats rond, door hoge muren omsloten en bewaakt door drie vijandige cipiers die hem om de beurt probeerden te laten struikelen en in de weg gingen staan zodat zij hem konden schoppen.

Een klacht indienen als men in de gevangenis zit is een gevaarlijk iets, klagen over je bewakers is nog riskanter, vooral als er drie zijn die tegen je kunnen getuigen. Het feit dat men zijn verhaal toch geloofde zodat hij na enige tijd werd overgeplaatst is een nuldeblijk aan zijn reputatie van eerlijkheid.

Lange tijd hoopte Tom in aanmerking te komen voor vervroegde vrijlating. In het Britse systeem dient een gevangene doorgaans tweederde van zijn straf uit, de rest wordt hem wegens "goed gedrag" vrijgescholden. Er is echter nog een middel om goed gedrag aan te moedigen: vrijlating op erewoord. Reglementair kunnen de meeste gevangenen een verzoek om vrijlating indienen zodra zij de helft van hun tijd hebben uitgezeten. Wordt dit verzoek ingewilligd, wat meestal niet het geval is, dan mogen ze de rest van hun straftijd in vrijheid buiten de gevangenis doorbrengen, mits ze uit de moeilijkheden blijven. Een verzoek indienen om "op zijn woord" te worden vrijgelaten is een langdurig proces. Er moeten brieven worden geschreven, de gevangene moet aan kunnen tonen dat hij "baat heeft gehad" bij zijn gevangenschap en hij moet de leden van een adviserende commissie ervan overtuigen dat hij, eenmaal vrij, niet opnieuw het slechte pad op zal gaan. Hoewel Tom van officiële zijde en ook van de politie de indruk kreeg dat hij op zijn woord vrij zou worden gelaten, gebeurde dit niet. Voor deze weigering werd nimmer een reden opgegeven, en dit is op zichzelf vaak de oorzaak van veel bittere gevoelens onder gevangenen. In Toms geval kan men redelijkerwijze aannemen dat de angst voor meer publiciteit in de pers de adviserende commissie voorzichtig deed zijn. Dit werd als reden opgegeven waarom hij in een gesloten gevangenis moest blijven en de laatste maanden van zijn straf niet mocht uitzitten in een open gevangenis met een naar verhouding losser regime. In plaats daarvan werd hij plotseling overgebracht naar de Lewes-gevangenis in Sussex. Plotseling is waarschijnlijk nog wat licht gesteld: men wordt in zo'n geval vroeg in de ochtend gewekt en krijgt maar een paar minuten de tijd om zijn spullen bij elkaar te pakken alvorens naar een nieuwe gevangenis te worden weggevoerd. De gevangenisbevolking noemt dat "spoken": mensen verdwijnen in de nacht.

Welnu, de officiële straf zit erop. Nu komt het moeilijkste: de stukken oprappen en weer tot een normaal leven zien te komen. Na zijn vrijlating bracht Tom een week wandelend in de bergen van het door hem zo geliefde Wales door. De Noorse pedofilie-organisatie beloofde hem een betaalde vakantie in hun land. Als die voorbij is komen de meer aardse problemen aan de beurt, zoals werk en een nieuw huis zoeken, in deze tijd van werkloosheid en fanatisme in Engeland geen eenvoudige taak.

aktie tegen de "rooie oogjes"

CHLOOR IS GOOR

"ACH INEKE LAMBERS

GA JIJ NOOIT 'S ZWEMMEN

KRIJG JIJ NOOIT ROOIE OOGIES

DA'S TOCH NIET LOGISCH"

MET DIT FRAAIE LIED (OP MUZIEK VAN JOHN DENVER) VROEGEN EEN AANTAL KINDERVUIST-KINDEREN OP 7 JULI J.L. AAN STAATSSECRETARIS INEKE LAMBERS VAN VOLKSGEZONDHEID EN MILIEUHYGIËNE, OF ZIJ EINDELIJK EENS WAT WILDE DOEN AAN DE KLACHTEN DIE VEEL ZWEMMERS HEBBEN TEN GEVOLGE VAN HET GEBRUIK VAN ALLERLEI CHEMICALIËN IN ONZE OPENBARE ZWEMBADEN.

Al sinds maart van dit jaar voert het Komitee Kindervuist actie voor veilig zwemwater, onder het motto "Chloor is goor!"

Aanleiding hiertoe was een aantal klachten van vooral kinderen over irritatie van ogen, oren en huid na het zwemmen in baden die gezuiverd worden door middel van chloorbleekloog.

Reakties

De afdeling Steenwijk haalde binnen korte tijd een paar honderd handtekeningen op en bood die aan aan de wethouder van sportzaken aldaar. Het jeugdjournaal besteedde aandacht aan de actie, evenals verschillende landelijke en plaatselijke bladen, met als gevolg weer veel reacties van kleine en grote mensen uit het hele land, die vertelden over hun klachten. Verschillende fabrikanten en importeurs van alternatieve zuiveringsmethoden stuurden Kindervuist informatie-materiaal.

Een paar kinderen en begeleiders gingen op het Ministerie van Volksgezondheid in Leidschendam praten met enkele hoge ambtenaren, die duidelijk positief waren over de actie.

Inmiddels bleek er veel vraag te zijn naar informatie over mogelijkheden om het zwemwater veiliger te maken. Daarom besloot het Stichtingsbestuur een brochure uit te geven, ter ondersteuning van de actie. Hierin werd verteld over het verloop van de actie, en zo

Foto's: Jeroen Ruigrok

eenvoudig mogelijk uit de doeken gedaan hoe het anders kan.

Dooddoeners

Het hoogtepunt van de actie was op 7 juli. Toen werden de duizenden handtekeningen, die inmiddels vanuit het hele land waren binnengekomen van mensen die hun adhesie betuigden, aan staatssecretaris Lambers aangeboden door de voorzitter van het Kinderbestuur, Remi Hiemstra.

Vervolgens werd de delegatie Kindervuist-kinderen naar binnen genodigd, waar de 10-jarige Joyce Weber uit Den Haag nog eens in het kort vertelde, waar de actie om ging. Daarna bood ze mevrouw Lambers het eerste exemplaar aan van de brochure "Chloor is goor / Veilig zwemwater".

Na een lied van de afdeling Den Haag (waaruit een gedeelte aan het begin van dit artikel) mochten er vragen gesteld worden. Ineke Lambers ging er serieus op in, maar strooide ook met het nodige zand, door bijvoorbeeld op te merken, dat waterzuivering door middel van chlorering de enig juiste methode is. Laat ze dan de brochure maar eens goed lezen! Overigens deed zij wel de toezegging, dat er een wet onderweg is die de zuivering van het zwemwater (en nog veel meer) wat beter moet regelen.

PAUL S. LOEFFEN

Uit de vragen van de kinderen bleek, dat zij zich terdege hadden voorbereid. Jammer dat die vragen soms met dooddoeners werden beantwoord, zoals toen een hoge ambtenaar een vraag over een alternatieve zuiveringsmethode afdeed met de wedervraag: "Kijk jij nooit naar de reclame op de t.v.? En geloof je dan alles wat er gezegd wordt?" Waarop ik een redakteur van "Kinderstem" met ingehouden woede hoorde mompelen: "Dit is grof! Hier schrijf ik een stukje over!"

Al met al was het toch een geslaagde actie, ook door de ruime aandacht, die radio en schrijvende pers eraan besteedden.

De actie gaat intussen door, zolang nog niet in alle openbare zwembaden van Nederland veilig gezwommen kan worden, zonder gevaar voor ontstoken slijmvliezen of eczeem.

Handtekeningenlijsten zijn nog steeds verkrijgbaar (gratis) bij Postbus 255 in Doorn. Wie de brochure "Chloor is goor / Veilig Zwemwater" wil hebben, dient f 5,- over te maken op giro 322 522 ten name van Kindervuist Amsterdam, onder vermelding van "bestelling Veilig Zwemwater". Het boekje wordt dan toegezonden. Bij grotere aantallen korting op aanvraag (tel. 030 - 61 86 99).

het kinderlijke in de seksualiteit

Aan normaal zijn kun je geen lol beleven

DE ENIGE "ECHTE" MENS IS DE VOLWASSENEN. EEN KIND IS NOG NIET WAT HET ZIJN MOET, EEN BEJAARDE AL NIET MEER. OOK IN DE SEKSUALITEITSBELEVING GEIDEN "NORMALE" NAAST DAARVAN AFGELEIDE VORMEN. IN DIT ARTIKEL GAAN WE DAARAAN EENS FLINK TWIJFELEN, EVENALS AAN DE ONTWIKKELINGSGEDACHTEN ZOALS DIE ALGEMEEN OPGELED DOET. EEN PLEIDDOO VOOR SOMMIGE EIGENSCHAPPEN DIE MEN MISSCHIEN "KINDERLIJK" ZOU KUNNEN NOEMEN, HOEWEL ZE IN FEITE NIETS MET LEEFTIJD TE MAKEN HEBBEN.

BOB FERGUSON

Als je er goed over nadent is het eigenlijk maar vreemd en willekeurig dat de volwassenheid, niets meer of minder dan de middelste periode van de meeste mensenlevens, doorgaans als de enige 'echte' mensperiode wordt gezien. Ga eens na: als we een kind al eens echt serieus nemen, is dat dan niet vrijwel altijd om wat wij er als volwassene voor belangrijks in zien, ofwel om wat het kind later als volwassene zou kunnen worden. We nemen bijvoorbeeld kinderspel serieus omdat het een voorbereiding en een oefening is voor latere vaardigheden. Sociale vaardigheden, training in motoriek (beweging) en denkvermogen, de handelswaarde van allerlei dingen leren kennen, een wil ontwikkelen om meer te presteren dan een ander, om te winnen. Allemaal zaken die het kind later van pas kunnen komen... Voortdurend moet er opgevoed worden tot u uiteindelijk vervolmaking, begeleid en gestimuleerd op de weg naar volwassenheid. Als we zeggen het beste met het kind voor te hebben, dan bedoelen we dat we ons inzetten voor wat er later uit het kind voortkomen zal. Iemand's jeugd wordt geslaagd genoemd als de kansen om naar een volledige ontplooiing in die beroemde middelste levensfase toe te groeien zo goed mogelijk worden benut.

Op de zelfde manier wordt van een bejaarde gezegd: 'Die heeft de beste tijd gehad'. Een bejaarde wordt alleen serieus genomen om wat hij of zij vroeger betekend heeft, in die middelste levensperiode die de enige schijnt te zijn die echt belangrijk is. Of het moest zijn dat men oudjes serieus neemt in hun hulpbehoefte, zodat men er zelf plezier in kan hebben ze 'lekker te verzorgen' en zich daardoor beter te voelen.

Hoe komt het dat bijna iedereen in dat straatje van 'worden-zijn-voorbijgaan' denkt? Als je nog geen twintig bent wil je graag een paar jaartjes ouder

zijn of geschat worden, als je de veertig (of dertig?) gepasseerd bent doe je er van alles aan om je jonger voor te doen dan je bent. Eerst wil je geen 'jonkie' zijn, en dan merk je tot je schrik dat ze je een oude zak of een oude trut gaan vinden.

Wie is er normaal?

We zijn allemaal zo vreselijk gewend om op deze manier te denken dat we het maar raar vinden om er aan te twijfelen of dat eigenlijk wel normaal is.

Vergelijk het nu eens met hoe men nog niet zo lang geleden dacht over de westerse cultuur in vergelijking met andere culturen. Het was heel gebruikelijk om samenlevingen in bijvoorbeeld Afrika en Azië (en in andere perioden in de geschiedenis) met de onze te vergelijken in onze eigen maatstaven. Hoe veel 'welvaart', 'rijkdom' en 'geluk' er was werd in onze waarden afgemeten. Pas later ging men zich realiseren, dat een overgeplaatste eilandbewoner uit de

Stille Oceaan zich in Harderwijk misschien wel nooit echt gelukkig zal voelen, kortom: dat er andere visies, normen en denkwijzen mogelijk zijn dan de onze, en dat je nooit bij voorbaat kunt zeggen welke nu eigenlijk de 'beste' is.

De Margaret Mead van het leeftijdgebonden kultuuronderzoek moet echter nog opstaan. Daarom stel ik voor dat we samen eens iets proberen: stel je een in jouw ogen volkomen normaal mens voor en bedenk eens aan welke eigenschappen die moet voldoen. Schrijf ze maar eens op, die eigenschappen. Denk eens aan dagindeling, karaktertrekken en belangstellingen. Dagelijkse bezigheden, bijzondere vaardigheden, enzovoort. En dan nu de eerste vraag: is er een man of een vrouw die je voor ogen hebt? Ik wed dat het man is. En dan: hoeveel mensen ken je die lijken op het ideaaltipe? Ik bedoel echt konkrete mensen die je goed kent. Kun je er twee vinden? En tenslotte: hoe oud was jouw standaardmens eigenlijk?

Afleren

Een terrein waar de volwassen norm heel sterk als ideaalbeeld bestaat is dat wat we de seksualiteit pleger te noemen. Hoe sterk leeft niet het idee dat de mens een 'driftleven' kent dat zich volgens bepaalde patronen ontwikkelt (of dient te ontwikkelen) om na een periode van hopelijk evenwichtige vervolmaking weer weg te kwijnen.

Laten we er een heel anders tegenaan proberen te kijken. Belangrijk voor iedere mens is het onderscheid tussen zichzelf en de buitenwereld. Het eigen lichaam en de eigen behoeften tegenover de rest en de wederzijdse invloed die deze twee op elkaar hebben: daar ben je je hele leven mee zoet. Eenszijds het willen ontdekken van alles om je heen, en anderszijds het zoeken naar bescherming, voeding en geborgenheid, misschien zijn dat wel de twee belangrijkste drijfveren van zo'n beetje alles wat je bezig houdt. Intimiteit, lichamelijke prikkels, dus ook erotische en seksuele gevoelens kunnen ook in dat licht gezien worden.

Kijk eens hoe een 3-jarige, een 5-jarige, een 7-jarige met die dingen bezig is. Intensief meestal, ontdekkend, lerend, genietend ook, totdat... Totdat de voorlichtingsboekjes op tafel komen en er aangeleerd wordt wat 'vies doen' allemaal inhoudt, later als je groot bent en er echt aan toe bent.

Aangeleerd? Kom nou, afgeleerd! Ingeperkt zou ik willen zeggen. Van alle mogelijkheden die de mens in principe heeft wordt alles afgekapt en weggesneden dat niet in de 'normale' ontwikkeling past, zodat die ontwikkeling inderdaad de meest gebruikelijke is en blijft.

Er zijn volwassenen die in zijn gaan zien hoe beperkt ze eigenlijk zijn geworden in hun seksuele en emotionele gevoelsleven en die proberen daarin dingen terug te vinden die ze bijna kwijt waren geraakt. Er zijn ook ouders en opvoeders die proberen hun kinderen wat minder dwingend te sturen in de beperkte banen van de 'normale' ontwikkeling. Beide merken hoeveel vreugde daaraan te beleven valt, maar ook hoeveel weerstand zij (ook bij zichzelf!) ontmoeten bij hun pogingen om iets meer van dat grote scala van menselijke mogelijkheden te behouden.

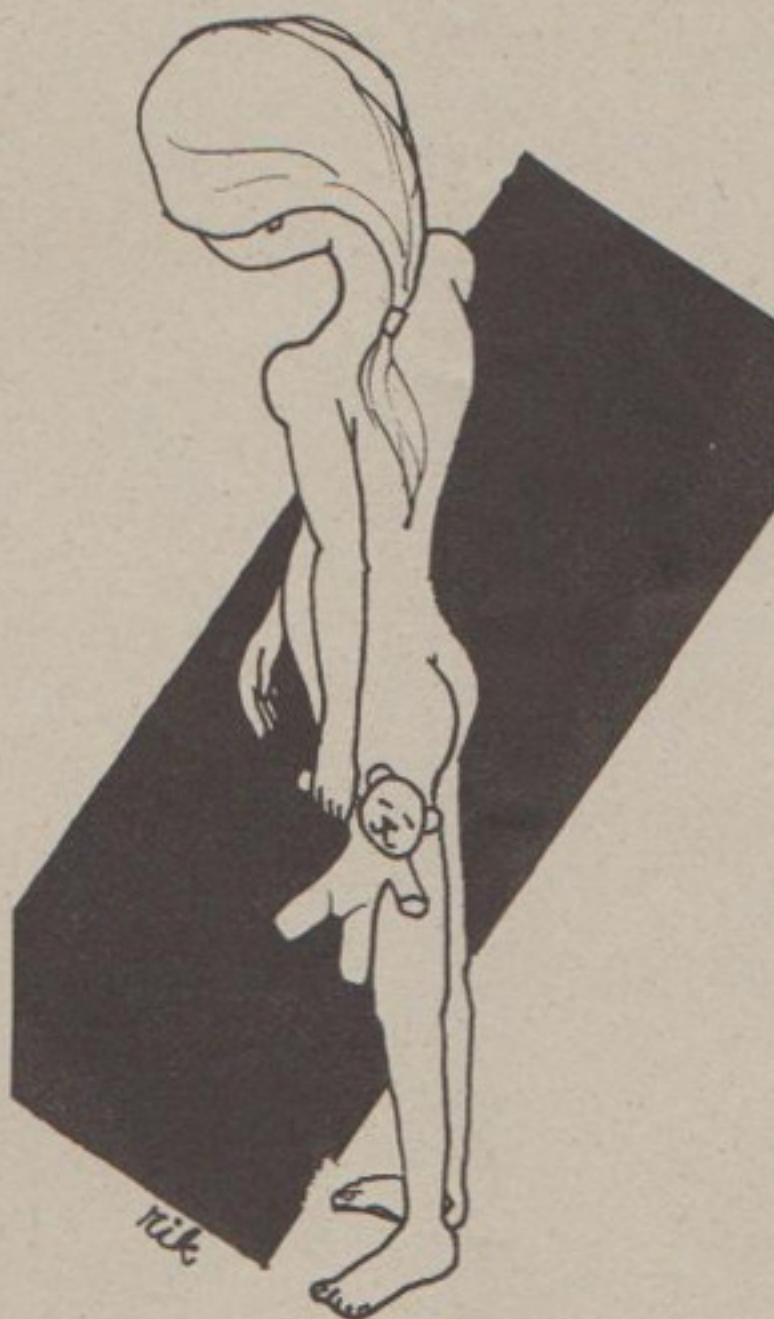
Herwaardering

Op initiatief van de NVSH Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie is een groepje mensen al enige tijd bezig met een gedachtenwisseling over een inspirerend thema dat op bovenstaande gedachtengang voortbordurt. Een fase hierin vormde het middagforum dat de LWGJ tijdens het eeuwfeest van de NVSH op 7 november vorig jaar organiseerde en waarin gesproken werd over 'de herwaardering van het kinderlijke in de seksualiteit'. Een titel die misschien toch niet erg gelukkig gekozen was en in elk geval aanleiding bleek te kunnen zijn tot veel verwarring en misverstanden. Laat ik daarom voorop stellen dat het niet om gaat de kinderwereld als nieuw ideaal naast het volwassenenbestaan te zetten, het 'verloren paradijs' te willen zien in de vrolijke bruine ogen van poepende en piesende peuters. Het heeft wel te maken met afleerprocessen en misschien toch ook met het behoud van eigenschappen die mensen als ze erg jong zijn meer laten zien. PSVG-stafmedewerker Dick de Groot die bij een andere gelegenheid eens zei, dat zijn werk voornamelijk bestaat uit het steeds beter trachten te formuleren van bepaalde, niet zo nieuw ideeën, trachtte het 'kinderlijke' in de seksualiteit als volgt uit afleerprocessen te definiëren: 'Wat seksualiteit van kinderen zou kunnen zijn kun je het beste begrijpen als je oog en oor weet te krijgen voor wat kinderen later zien van de onderdrukking van hun seksualiteit.

Met andere woorden: je ziet niet zozeer wat ze voelen en beleven (want dat vertaal je toch onmiddellijk in volwassenen-termen) maar je kunt als je er gevoel voor ontwikkelt wel de protesten waarnemen tegen het afnemen van die kinderlijke mogelijkheden.

Een andere benadering poogde Bob Carlier, een bij velen niet onbekend spreker en adept van Jos van Ussel, tijdens zijn veelgeprezen inleiding voor het genoemde middagsymposium uit te werken. Hij gaf een viertal elementen van het kind-zijn aan die mogelijk aan kunnen geven waar de tegenstelling van het kinderlijke tegenover het volwassene onder meer herkend zou kunnen worden. Voorlopig componenten, elk verder te nuanceren en uit te werken, en waarschijnlijk ook niet de

enige of zelfs de meest belangrijke. Het eerst noemde hij het EGOCENTRISME (op zichzelf gericht zijn) van kinderen dat duidelijk zowel zijn positieve als negatieve kanten heeft, maar zich in elk geval onderscheidt van de later aangeleerde opofferingsgezindheid. Dan sprak hij van de WAAIER VAN UITDRUKKINGS- EN KOMMUNIKATIEMOGELIJKHEDEN waarover kinderen vaak nog wel, en volwassenen doorgaans in veel min-

dere mate beschikken. Seksualiteit kan mogelijk zelfs gezien worden als een onderdeel van deze uitdrukkingsmogelijkheden en krijgt daardoor een veel wijdere betekenis en tegelijkertijd een veel beperktere plaats in het totale gebruik van het lichaam om zich met de buitenwereld te verstaan.

Vervolgens werd genoemd de voortdurende drang tot VERKENNING die zich niets aan etiketten als hetero/homoseksualiteit en wat dies meer zij gelegen laat liggen. Tenslotte opperde Bob Carlier dat het SPEELSE, weliswaar een gedragselement dat men toch wel typisch kinderlijk mag noemen, misschien nog het meeste in de volwassenenseksualiteit bewaard zou kunnen zijn gebleven.

Nogmaals: deze vier elementen waren bedoeld als een voorlopige verkenning

en moet niet anders worden begrepen. Bob Carlier sprak zelf van kansen om de seksualiteit vanuit een andere gezichtshoek te benaderen, net zoals de vrouwenbeweging met nieuwe benaderingen gekomen is.

Zo beperkt

Waartoe deze pogingen tot herwaardering van iets dat we niet goed weten af te bakenen, maar toch wel schijnen te missen? Welnu, we zien wel de vernieling, we zien wel het verlies van zoveel leuke dingen. We merken dat de lol er allengs af dreigt te gaan en voelen daar eigenlijk niet zo voor. Ook kunnen we als we er oog voor hebben inzien hoe vreselijk beperkt het scala van overgebleven 'toegestaan' gedrag is. Aan de meeste porno-afbeeldingen herkent men bijvoorbeeld wat mensen ontbreekt. Andere groeperingen, waaronder de vrouwen- en homobeweging, hebben reeds eerder ontdekt hoe belangrijk het is het beperkte ideaalbeeld van de volwassene: de heteroseksuele gehuwde burger met een baan, aan de kaak te stellen.

In het bovenstaande zijn een groot aantal ideeën ter sprake gekomen waarover in andere emancipatiestromingen (ook de mannenbeweging moet genoemd worden) al langer wordt gepraat. Ik zie dan ook in het konsept dat ik dan toch voorlopig maar blijf aanduiden met 'de herwaardering van het kinderlijke in de seksualiteit' een machtige verbindingsschakel tussen allerlei emancipatiestromingen die elkaar ogenschijnlijk voortdurend aan het bevechten zijn, maar in werkelijkheid toch in het zelfde vak passen.

Er valt over deze materie nog zoveel te zeggen, zoveel dingen ook die niet zo eenvoudig onder woorden te brengen zijn. Een van de gevaren is nu juist dat men, sprekend over ongewone ideeën, genoodzaakt is de woorden te gebruiken die bedoeld zijn om het gebruikelijke aan te duiden. Men is voortdurend gedwongen woorden tussen aanhalingstekens te plaatsen, of men zou nieuwe woorden moeten verzinnen en die eerst in doen burgeren. Ik wil het echter voorlopig hier bij laten, om er mogelijk later nog op voort te gaan. Inmiddels zijn alle reacties, al of niet bedceld om in dit blad gepubliceerd te worden, van harte welkom.

HET IDEE IS ONTSTAAN OM EEN BROCHURE UIT TE GEVEN WAARIN DE INLEIDINGEN EN EEN SAMENVATTING VAN DE DISKUSSIE TIJDENS EN ROND HET LWGJ-SYMPOSIUM ZULLEN WORDEN OPGENOMEN. EEN BROCHURE OVER HET KINDERLIJKE IN DE MENSELIJKE OMGANG EN MET NAME IN DE SEKSUALITEIT. IEDER DIE IN PRINCIPE BELANGSTELLING HEEFT VOOR ZO'N BROCHURE WORDT VERZOCHT DIT ZO SPOEDIG MOGELIJK KENBAAR TE MAKEN AAN EEN DER LWGJ-BESTUURSLEDEN OF AAN DE REDAKTIE VAN NIKS, POSTBUS 6614, ROTTERDAM.

De commissie Zedelijkheidswetgeving bestaat uit vijf juristen: de COC-ers Roelof Haveman, Martin Moerings, Kees Waaldijk en de NVSH-ers Edward Brongersma en Paul Lorijn; voorts uit drie niet-juristen, namelijk Gorrit Goslinga en Hans Zwerus vanuit de NVSH en Jan-Herman Veenker namens het COC. Aangezien het redactionele werk aan de nota vooral geleverd is door de juristen Haveman en Brongersma, is het een nogal vakmatig betoog geworden. Dit geldt echter niet voor de inleiding, die de principiële uitgangspunten bevat. Startpunt is de opvatting dat de staat geen zedenmeester behoort te zijn, opdat iedereen optimale keuzevrijheid bezit op seksueel gebied. Hoewel de titels betreffende de zeden ook enkele niet-seksuele handelingen strafbaar stellen (zoals dierenmishandeling, slavenhandel en openbare dronkenschap) zijn zedenmisdrijven en -overtredingen toen bijna altijd seksuele misdrijven en overtredingen. De overheid dient ieders keuzevrijheid te beschermen en wel op twee manieren:

1. Bescherming tegen ongewenste (seksuele) kontakten en relaties; en
2. Bescherming van de mogelijkheid, gewenste (seksuele) kontakten en relaties aan te gaan.

Het strafrecht is slechts één van de instrumenten die de overheid heeft om haar burgers die beschermingen te bieden (naast bijvoorbeeld emancipatiebeleid). Voorts plaatst de commissie zich op het standpunt dat seks op zich onschadelijk is; bij gedrag dat op ontoelaatbare wijze iemands keuzevrijheid aantast is het al of niet seksuele karakter van dat gedrag ondergeschikt. Seksueel gedrag wat niemand's keuzevrijheid aantast hoort niet in de strafwet thuis.

Uiterst middel

In een uitvoerig tweede hoofdstuk wordt betoogd dat strafrecht en straffen slechts een uiterst middel vormen als op iemands rechten of vrijheid inbreuk

Keuzevrijheid

Nota "Zeden en Straffen":

DEZE MAAND VERSCHIJNT DE NOTA "ZEDEN EN STRAFFEN" WAARAAN EEN JAAR LANG IS GEWERKT DOOR DE KOMMISSIE ZEDELIIKHEIDSWETGEVING VAN DE LWG JEUGDEMANCIPATIE (NVSH) EN DE LWG WETGEVING (COC).

DEZE NOTA NEEMT EEN BIJZONDERE PLAATS IN ONDER DE GESCHRIFTEN VAN PARTIKULIEREN EN ORGANISATIES NAAR AANLEIDING VAN DE VIER RAPPORTEN VAN DE STAATSKOMMISSIE ZEDELIIKHEIDSWETGEVING (KOMMISSIE MELAI). WAAR ANDERE REAKTIES KOMMENTAAR LEVERDEN OP DE RESULTATEN VAN DE KOMMISSIE OF ALTERNATIEVEN LEVERDEN VOOR HAAR VOORSTELLEN TOT WIJZIGING VAN DE TITELS (HOOFDSTUKKEN) BETREFFENDE DE ZEDEN IN HET WETBOEK VAN STRAFRECHT, WERKT DEZE NOTA EEN NIEUWE MOGELIJKHEID UIT. DE MOGELIJKHEID, DE TITELS "MISDRIJVEN TEGEN DE ZEDEN" EN "OVERTREDINGEN TEGEN DE ZEDEN" ALS ZODANIG AF TE SCHAFFEN EN DE HANDELINGEN DIE ERIN STRAFBAAR WORDEN GESTELD ONDER TE BRENGEN OP ANDERE PLAATSEN IN DE STRAFWET. ALTHANS VOOR ZOVER DE KOMMISSIE MEENT DAT ZE STRAFBAAR MOETEN BLIJVEN.

GORRIT GOSLINGA

Voorstellen voor wetsteksten

- A - In de artikelen 137 d en 137 e wordt iedere keer de woorden "of hun levens-overtuiging" vervangen door ", hun levensovertuiging, hun geslacht of hun seksuele voorkeur".
- B - De artikelen 239 tot en met 251 worden ingetrokken.
- C - Artikel 284 wordt gelezen als volgt:
 - 1 - Met gevangenisstraf van ten hoogste 9 maanden of geldboete van ten hoogste ... gulden wordt gestraft:
 - 1e - hij die een ander door geweld of enige andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of enige feitelijkheid gericht hetzij tegen die ander, hetzij tegen derden, wederrechtelijk dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden;
 - 2e - hij die een ander door misleiding of misbruik van gezag dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden;
 - 3e - hij die een ander door bedreiging met smaad of smaadschrift dwingt iets te doen, niet te doen, of te dulden;
 - 4e - hij die een minderjarige door misbruik van feitelijk overwicht dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden.
 - 2 - In het geval onder 3e omschreven wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klachte van hem, tegen wien het gepleegd is.
- D - Na artikel 284 worden ingevoegd:
 - Artikel 284 a. - Hij die, anders dan ter hulpverlening, handelingen pleegt met het lichaam van iemand van wie hij weet dat deze in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert of dat deze door psychisch stoornis niet of onvoldoende in staat is zijn wil ten aanzien van die handelingen te bepalen of kenbaar te maken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 9 maanden of geldboete van ten hoogste ... gulden.
 - Artikel 284 b.1 - Indien een der in artikel 284 omschreven feiten dwang oplevert tot het plegen of dulden van seksuele handelingen, of de in artikel 284 a bedoelde handelingen van seksuele aard zijn, wordt gevangenisstraf van ten hoogste 3 jaren of geldboete van ten hoogste ... gulden opgelegd.

als maatstaf

alternatief voor zedenwet

wordt gemaakt. Een konflikt kan onderling worden bijgelegd; een hulpverlener of de burgerlijke rechter kan bemiddelen of een oordeel vellen. Als iemand naar de politie stapt, kan daarna zowel de politie als de officier van justitie beslissen de zaak te laten rusten of met een berisping af te doen. Alleen de rechter kan een straf opleggen, en men kan zich afvragen wat de overheid bedoelt met straffen en wat van die bedoelingen terechtkomt. Men onderscheidt: normhandhaving (het gedrag tast een belangrijke waarde in de samenleving aan), generale preventie (algemene waarschuwing: als je dat doet krijg je straf), speciale preventie (waarschuwing aan de veroordeelde: als je dit weer doet...), vergelding ("zijn

verdiende loon") en konflikt-oplossing (bescherming van - ook toekomstige - slachtoffers, genoegdoening). Uit onderzoek blijkt dat alleen de vergeldingsfunctie en tot op zekere hoogte de konflikt-oplossing door het strafrecht aanwijsbaar worden vervuld. Konflikt-oplossing wordt echter beter vervuld door opvang van slachtoffers door de overheid, en door dienstverlenende straffen. Deze laatste hebben bovendien vooral op vrijheidsstraffen het voordeel dat ze veroordeelden betere maatschappelijke kansen overlaten. Alle reden dus tot sterke terughoudendheid bij politie en openbaar ministerie bij het overwegen van strafrechterlijk ingrijpen.

Verkrachting

Hoofdstuk 3 behandelt achtereenvolgens de terreinen: verkrachting en aanranding; seksuele handelingen met kinderen; idem met afhankelijke personen; pornografie; exhibitionisme; prostitutie. Bij verkrachting (en aanranding) ligt het duidelijk: de keuzevrijheid van het slachtoffer wordt ernstig aangetast. Indien zij (of hij) dat wenst, moet strafrechterlijk ingrijpen mogelijk zijn. Daar de commissie de oorzaak van verkrachting ziet in de traditionele opvatting over onderdanigheid en afhankelijkheid van de vrouw, pleit zij voor een minder hoge strafmaximum (2 jaar tegen 12 jaar in de bestaande wet). Daarnaast worden middelen voorgesteld om de negatieve effecten van strafvervolgving voor het slachtoffer tot een minimum te beperken. Zo kan de politie

2- Indien een der in artikel 284 en 284 a omschreven feiten zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste 9 jaren of geldboete van ten hoogste ... gulden opgelegd.

3- Indien een der in artikel 284 en 284 a omschreven feiten de dood ten gevolge heeft wordt gevangenisstraf van ten hoogste 12 jaren of geldboete van ten hoogste ... gulden opgelegd.

E - Artikel 426 bis wordt gelezen als volgt:

Hij die wederrechtelijk op den openbaren weg een ander door daden lastig valt, hem in zijn vrijheid van beweging belemmert of met een of meer anderen zich aan een ander tegen diens uitdrukkelijk verklaarden wil blijft opdringen of hem op hinderlijke wijze blijft volgen, wordt gestraft met hechtenis van ... of geldboete van ...

F - De artikelen 451 en 451 bis worden ingetrokken.

Toelichting

* Art. 137d en e verbieden het aanzetten tot haat, diskriminatie of gewelddadig optreden tegen mensen wegens hun ras, godsdienst of levensovertuiging.

* Art. 239 t/m 251 stellen achtereenvolgens strafbaar: schennis van de eertbaarheid (exhibitionisme); pornografie; verkrachting; geslachtsgemeenschap met bewustelozen; geslachtsgemeenschap met meisjes onder de 12; idem onder de 16; aanranding; seksuele handelingen met bewustelozen en kinderen; idem met lichamelijk letsel als gevolg; idem met materiële beloften aan minderjarigen; idem met afhankelijke personen; bevorderen van seksuele handelingen met minderjarigen; bordeelhouden.

* Het bestaande art. 284 luidt:

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:
 - 1e Hij die een ander door geweld of eenige andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of eenige andere feitelijkheid, gericht hetzij tegen dien ander, hetzij tegen derden, wederrechtelijk dwingt iets te doen, niet te doen, niet te doen of te dulden;
 - 2e Hij die een ander door bedreiging met smaad of smaadschrift dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden.
2. In het geval onder 2e omschreven wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klachte van hem, tegen wien het gepleegd is.

* Art. 426 bis geldt tegenwoordig alleen indien door meer personen gezamenlijk gepleegd.

* Art. 451 betreft het zingen van aanstotelijke liederen;
Art. 451 bis "zaken geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen."

overwegen, proces-verbaal op te maken wegens mishandeling in plaats van wegens verkrachting: bij de bewijsvoering blijven pijnlijke seksuele details dan buiten beschouwing.

Keuzevrijheid

De paragrafen over kinderen en over afhankelijke personen (bewustelozen, gevangenen, verpleegden, verstandelijk gehandicapten) zijn parallel opgebouwd. Beide categorieën krijgen nu zoveel bescherming tegen seksuele kontakten, dat hun keuzevrijheid tot het aangaan van gewenste kontakten volledig is tenietgedaan. De commissie wil alleen die kontakten binnen de strafrechtelijke sfeer houden, die zijn afgedwongen of door misbruik van gezag tot stand gebracht. Hierbij moet wat kinderen betreft het seksuele karakter van (afgedwongen!) handeling strafverzwarend zijn, omdat in onze cultuur het seksuele als zoiets intiem en eigens wordt gevoeld, dat een ongewenste inbreuk in deze levenssfeer het slachtoffer dieper en langduriger krenkt dan andersoortiger inbreuken.

Verboden opheffen

Over pornografie spreekt de commissie uit, weinig heil te verwachten van strafbaarstelling van produktie en/of verspreiding gezien het verwachte zeer geringe effect. Veeleer hebben porno-producenten belang bij een verbod van porno (zwarte handel!). Wel pleit de nota voor een uitbreiding van de diskriminatie-artikelen 137d en 137e WvS met de categorieën "geslacht" en "seksuele voorkeur", zodat kan worden opgetreden tegen porno en andere publikaties die aanzetten tot haat, diskriminatie of gewelddadig optreden tegen bepaalde bevolkingsgroepen. Misstanden bij de produktie van porno horen via het arbeidsrecht te worden bestreden, hetgeen pas kan als het algemene verbod is opgeheven (dat geldt trouwens ook voor prostitutie).

Aan het eind van hoofdstuk 3 stelt de commissie voor, exhibitionisme niet langer als misdrijf te beschouwen maar wel - als vorm van lastigvallen op de openbare weg - als overtreding onder art. 426bis WvS. Dit laatste om wildgroei van plaatselijke verordeningen te voorkomen. Ten aanzien van prostitutie wordt tenslotte afschaffing van het algemeen bordeelverbod verdedigd met het argument dat in de tegenwoordige praktijk de politie bepaalt of een bordeelhoudster zijn gang kan gaan. Een gemeentelijk vergunningstelsel verdient daarboven de voorkeur. De nota wordt besloten door een overzicht van de wetsvoorstellen die in het voorafgaande zijn gedaan. Men vindt de tekst ervan hierbij afgedrukt. Waar de keuzevrijheid in plaats van de seksualiteit het uitgangspunt vormt, ligt het voor de hand het algemeen dwangartikel 284 WvS als kapstok te gebruiken voor de meeste te handhaven of in te stellen verboden.

HET kind, DE pedofiel en John Veno

Het testament van een ex-hulpverlener

BEGIN JUNI WERD HET LAATSTE NUMMER (3/2) VAN "JE+P" VERSPREID, HET INFO-PERIODIEK VAN DE AWG VENLO. DRIE DINGEN WORDEN ER IN AANGEKONDIGD: DE OPHEFFING VAN "JE+P" WEGENS GELDGEBREK, DE OPHEFFING VAN DE AWG WEGENS GEBREK AAN AKTIEVE LEDEN EN ONVOLDOENDE BELANGSTELLING VOOR DE INLOOP-AVONDEN, EN TENSLOTTE HET STOPPEN VAN DE VERHUUR VAN DE FILM "AFSCHEID NEMEN VAN EEN VRIENDJE" EN DE VIDEO-KOPIEËN ERVAN WEGENS ERVARINGEN MET HEIMELIJK KOPIËREN DOOR HUURDERS EN VOORAL OP VERZOEK VAN HET INMIDDELS 18JARIGE EX-VRIENDJE.

WAT RESTEERT IS EEN KONTAKTADRES, POSTBUS 635, DAT DOOR TWEE MENSEN WORDT BEHEERD: CHRIS VAN VLIJMEN EN CLEMENS LANTMAN. VOOR DE GOEDE VERSTAANDER IS HET INMIDDELS WEL DUIDELIJK DAT AL HET BOVENSTAANDE SAMENHANGT MET HET BESLUIT VAN JOHN VENO, SINDS DE OPRICHTING DE "ZIEL" VAN DE AWG VENLO, ZIJN AKTIVITEITEN TE BEEÏNDIGEN.

Het afscheidsartikel van John in "JE+P" drukken wij op deze pagina's in zijn geheel af (zie kader) omdat wij menen dat John's ervaringen, teleurstellingen en uiteindelijk afhaken allerminst op zichzelf staan en omdat wij menen er in zijn algemeenheid iets meer van te kunnen zeggen. John schetst zich als een ontgoocheld hulpverlener en voorlichter, die zich niet meer herkent in de mensen die hij beschouwt als zijn achterban, zijn

RIK WANDERS / GORRIT GOSLINGA

"gevoelsgenoten". Degener voor wie hij het allemaal gedaan heeft in de laatste vier jaar, gedragen zich niet zoals hij vindt dat zij zich moeten gedragen. Hij voelt zich in een positie geplaatst waarin hij gedrag moet goedpraten of rechtvaardigen dat hij zelf verafschuwt; uiteindelijk veronderstelt hij zelfs dat de maatschappelijk-

Waar zijn we mee bezig?

Onlangs kreeg ik een telefoontje en maakte ik een afspraak tot een babbel met een 64-jarige man, die dan ook enkele dagen later op bezoek kwam. Op zo'n avond volgt dan een verhaal dat je eigenlijk al van A tot Z kent, want het is niet voor de eerste keer dat ik mijn oor te luisteren leg. Wonende in een naburig vreselijk katholiek gat heeft deze man een leven lang emoties en frustraties opgespaard. Hij is destijds 'keurig getrouwd' en heeft een stuk of zes kinderen (inmiddels de deur uit) en een 'lieve' vrouw waar hij al zo'n 25 jaar van gescheiden slaapt. Ooit, na wat onhandig gefriemel met een neefje dat in Zwitserland woont, heeft zijn vrouw het intuïtief allemaal 'door' gekregen en toen is ze maar aangevangen met hem te sarren. Het neefje stuurde ze prompt enkele reis naar huis. De

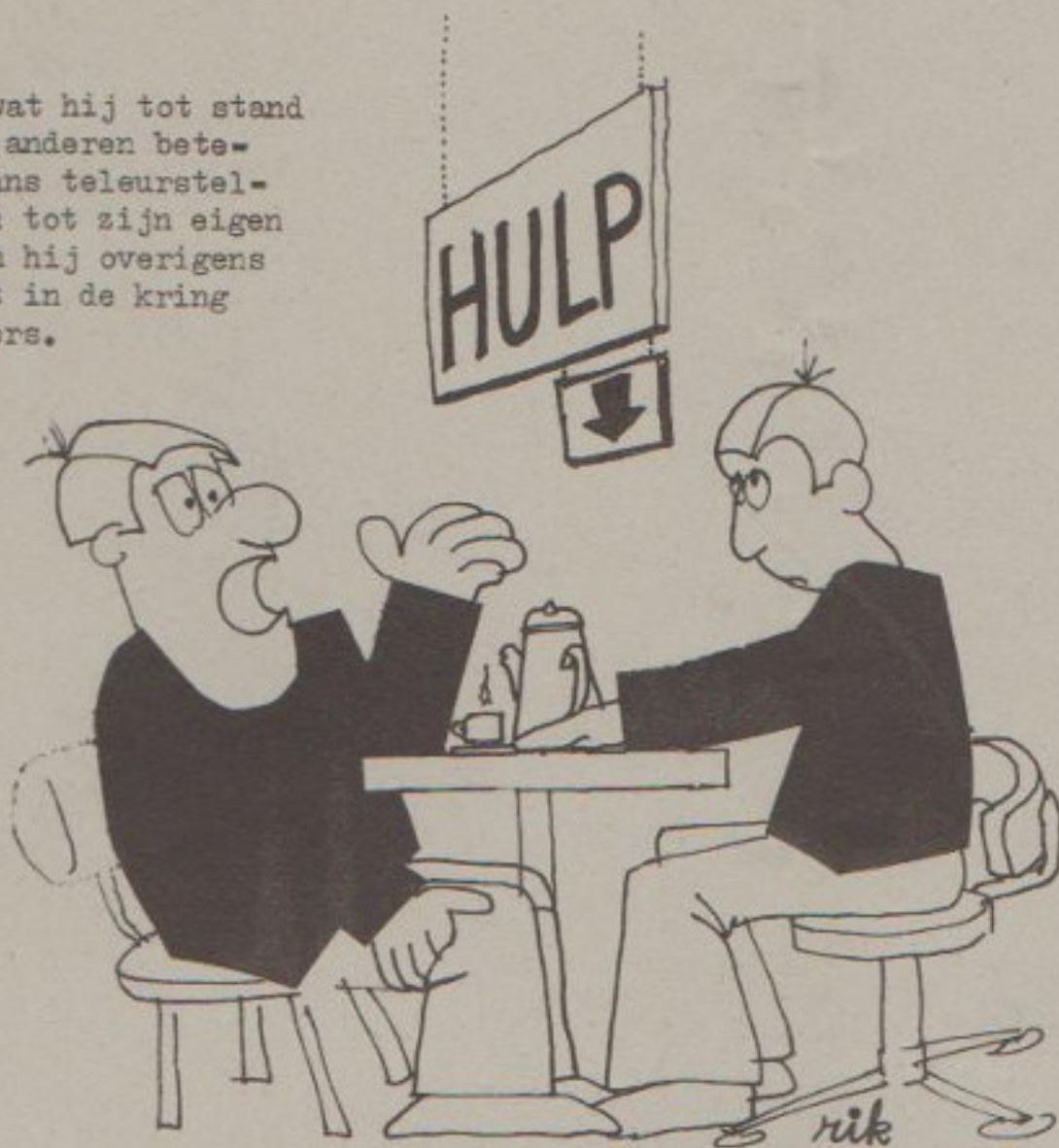
JOHN VENO

goegemeente neemt nog netjes de hoed af voor deze keurig gepensioneerd gemeenteamttenaar en was tot voor kort niet op de hoogte van de schijnvertoning. Want zolang men daar de bek houdt over zaken die hooguit in het donker op de plee met wat genniffel worden aangeroerd is er niets aan de hand. Maar die 'bek' wil onverwacht wel eens wat luidruchtig opengaan. Een leven lang je gevoelens verdringen is wel wat veel van de mens gevraagd en na wat liters goed gebrouwen Limburgs bier wil men nogal eens het een en ander uitbraken. Zo ook bij deze man, die zo slecht op de hoogte was dat hij

ke weerstanden tegen pedofilie berusten op wangedrag van liederen die zich ten onrechte als "pedofielen" afficheerden.

Hulpverlener

Met alle respect voor wat hij tot stand heeft gebracht en voor anderen betekent, wij menen dat Johns teleurstelling herleid kan worden tot zijn eigen redeneerfouten - waarin hij overigens allerm minst alleen staat in de kring van (ex-) actieve AWG'ers.

Ten eerste overschat hij (zichzelf als) de niet-professionele hulpverlener. Er kan heel wat ten nadele van de professionele hulpverlening gezegd worden, maar je krijgt nu eenmaal ook te maken

met hulpvragers die je domweg niet kunt opvangen. Mensen met wie de maatschappij, de wetshandhavers en de directe omgeving zodanig gesold hebben, dat ze

geestelijk volledig in de knoop zitten. Of mensen die met pedofilie als probleem binnenstappen, maar allerlei erachter liggende problemen blijken te hebben zodra de pedofilie enigszins

bespreekbaar en hanteerbaar is geworden. Dan toch proberen te blijven opvangen helpt inderdaad de hulpvragers geen stap verder en frustreert de hulpverlener. Vooral wanneer deze een beeld heeft van hoe de hulpvragers zou moeten zijn of worden. Op dat laatste komen we verder op terug.

Maatschappij

De tweede denkfout is de veronachtzaming van maatschappelijke oorzaken van het niet geaccepteerd worden van seksuele omgang tussen volwassenen en kinderen of slechts het verlangen daarnaar. Er zijn diep gewortelde opvattingen over kinderen en seksualiteit bij een overgroot deel van de bevolking. Het vorige nummer (82/6) van NIKS staat er bol van. Iemand als Dr. W. Wolters heeft een ontwikkelingsmodel van kinderen voor ogen, waarin voor seksualiteit geen plaats is. Dat vormt de basis van zijn vooroordelen; niet de eksessen die hij aantreft. Die hanteert hij alleen om zijn argumenten kracht bij te zetten; zoals anderen voorbeelden hanteren die hen goed uitkomen om hun redenering te onderstrepen. Veronachtzaming van maatschappelijke oorzaken kan men John Veno ook aanwrijven als hij "pedofielen" verwijt dat zij in een discussie met een advocaat en een reclasseringsambtenaar over arrestatie en wat er verder volgt, alleen aan hun eigen hachje denken. Immers nergens - behalve als het echt menens is - worden potentiële verdachten zo

zich een jaar of vier heeft kunnen laten chanteren door een 'handige' moeder die hem haar eigen zoon van tijd tot tijd aanbood. In vier jaren tijd is de man zo'n dikke f 15.000,- aan haar kwijtgeraakt, niet wetende dat artikel 248-bis inmiddels uit de wet verdwenen is. (De jongen was ruim 16 jaar destijds). Dat is de prijs welke hij heeft moeten betalen voor het feit dat hij pedofiele gevoelens heeft, die hij nimmer heeft durven uiten. Vrouw en kinderen vragen zich intussen af waar de poen gebleven is...

Maar tijdens zo'n gesprek wil ik altijd wel weten hoe zo'n man aan het adres van of de werkgroep of, zoals in dit geval, aan het mijne gekomen is. Dan blijkt ineens in dat provinciale gat een flapdrol rond te dollen, die net aanwezig was bij het genoemde braken en die dan, even bezopen, adviezen gaat geven.

Een flapdrol die wij wel kennen en die wij ooit hebben trachten op te vangen en te adviseren. Je bent dan netjes voor zo iemand; je laat hem uithuilen, z'n geïlligheden uitspuwen, je geeft hem koffie met cake en dan nog een pilsje. En dan dat oeverloze praten, uren, urenlang, terwijl je er halverwege al geen enkel heil meer in ziet.

Achteraf blijkt zo iemand dan de 64-jarige te moeten adviseren mij eens op te zoeken: 'Daar en daar, hik, moet je maar eens naar toe gaan, daar kun je lekker mee lullen, hik. En wat nog mooier is, die heeft zijn huis vol met mooie knaapjes, hik, daar zoek je er een van uit en dan kun je er mee doen wat je maar lekker vindt, hik.'

Op zo'n moment vallen mij de klompen uit en vraag ik mij voor de zoveelste maal ernstig af: 'Jongen, waar zijn we in godenaam mee bezig?' Waar ben IK mee bezig?

Een vraag die ik me overigens de laatste tijd wel vaker heb gesteld. En nu kom ik aan bij dat kritische punt, dat binnen 'onze kring' zelden of nooit hardop wordt uitgesproken. De ervaring dat je van tijd tot tijd moet kotsen van precies die mensen waarvoor je ideel denkt het allemaal te moeten doen. Praat je informeel met pedofielen over allerlei bedenkelijke misdeeds van gevoelsgenoten, dan heeft elkeen ten bewijze daarvan prompt zo zijn/haar eigen verhalen.

Velen hebben er wel voorbeelden van hoe op een 'onbewaakt ogenblik' een gevoelsgenoot zonder enige scrupules en fat-

soen trachtte zijn vriendje of vriendinnetje weg te kapen. Ik ken pedofielen die nimmer bij een ander op bezoek zullen gaan met partnertje en die omgekeerd geen pedofielen op visite willen om genoemde redenen. Diep tragisch...! Als je de moed opbrengt om er (terecht!) iets van te zeggen dan word je bedolven onder een lawine van ongeruaneerde mode-argumenten als: 'Ik heb het niet gedwongen, het kind wilde het zelf, het is de vrijheid van het kind, je moet het kind vrijlaten, je bent te autoritair, je maakt het kind tot jouw bezit, het kind moet kunnen eksperimenteren, je maakt van jouw relatie een imitatie-huwelijk met dezelfde overleefde normen, je moet verliefdheid en sekslust kunnen scheiden, ik had hem/haar alleen maar nodig voor de lust, ik pak hem/haar jou echt niet af' enzovoorts. En daar sta je dan met je verhaal: Het geleidelijk aan fijn opgebouwde contact met je vriendje, de open dialogen, de gesprekken met de ouders, de daaruit voortvloeiende fijne band met hen en andere familieleden, met al de plannen die je in overleg met elkaar in goede harmonie hebt gemaakt. Daar staat dan het kind dat zich schuldig voelt, omdat het wel merkt dat er

gekonfronteerd met de grote risico's die zij van de kant van de maatschappij hebben te duchten. Ook een vriendje dat "doorslaat" is dan een gevaar.

Abstrakties

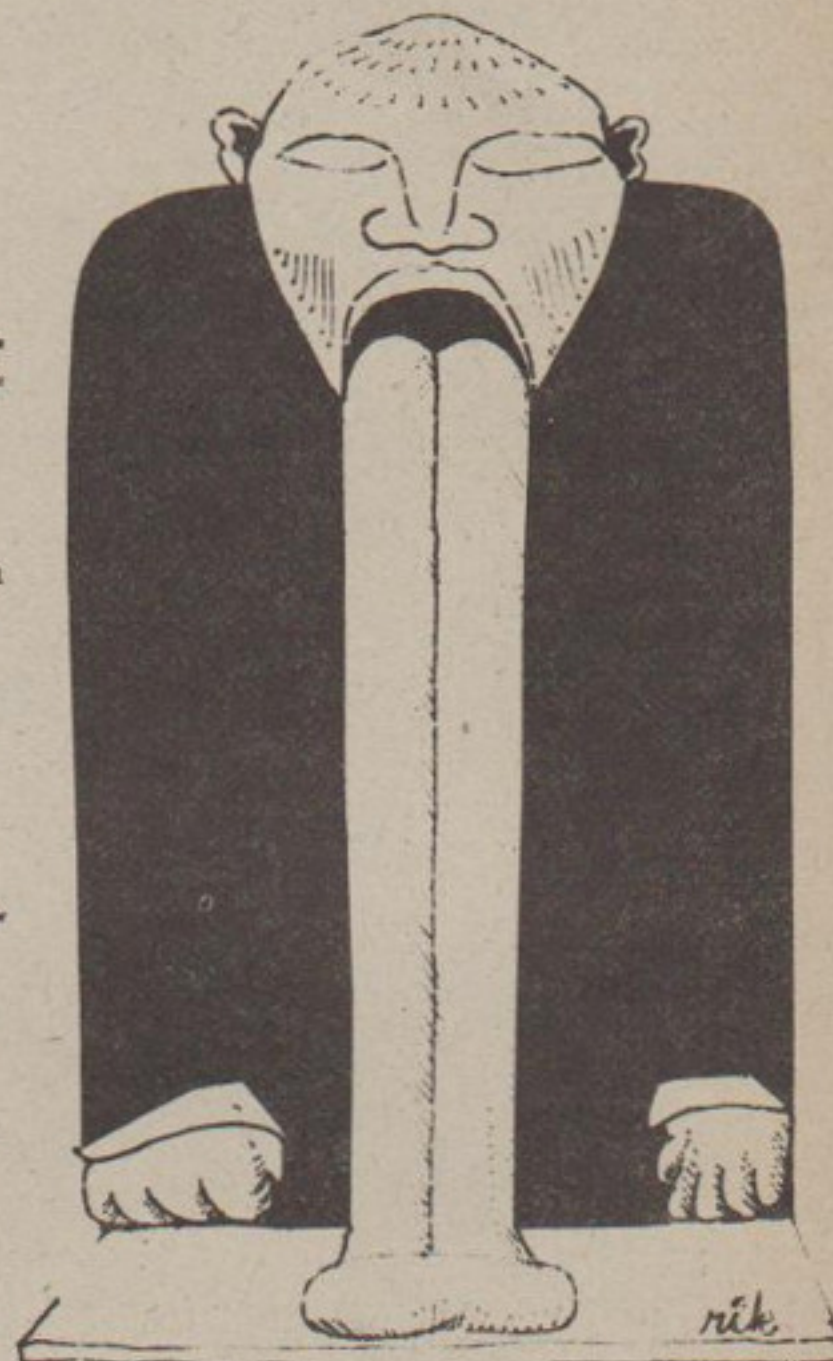
De derde en belangrijkste denkfout is het opereren met vastomlijnde begrippen: het kind, de maatschappij, de relatie, de (goede) pedofiël. Wie met deze abstrakties en de bijbehorende voorbeelden de buitenwacht tegemoet treedt, werkt hard mee aan zijn eigen teleurstellingen. Al die mensen die geregeld iets seksueels met een kind (willen) beleven zijn verder even verschillend van elkaar als elke andere willekeurige groep Nederlanders. En wat dat ene gemeenschappelijke betreft mag men zich vervolgens afvragen wat iemand die af en toe de bosjes induikt met een willekeurig Marokkaans broodpootje van ongeveer veertien, nu precies overeenkomt met iemand die wekelijks knuffelt met het achtjarige dochtertje van vrienden waar hij oppast. "DE pedofiël" bestaat niet, zoals de LWG Pedofilie al in 1975 uitsprak. Op dezelfde manier bestaan begrippen als "het kind" en "de relatie" niet. Het grote nadeel van het werken met zulke abstrakties is dat men ze gaat invullen met wat men er zelf bij denkt. Tegenover het negatieve beeld van de viese kinderlokker plaatst de voorlichter dan als tegenbeeld het evenzeer gegeneraliseerde plaatje van de lieve com die zo'n mooie relatie heeft met zijn vriendje. Hij helpt hem met zijn huis-

werk en met een fietsband plakken (daarom zit er soms wat solutie aan zijn broek). Een stap verder gaat de opvatting dat mensen die iets seksueels met een kind beleven zonder zo'n mooie relatie, geen "echte pedofielen" zouden zijn, maar - ze HOUDEN immers niet van kinderen - lelijke "pedoseksuelen". NIKS-lezers van het eerste uur zullen zich de discussie daarover nog wel herinneren.

Variaties

Wie een ideaalbeeld voorhoudt aan de maatschappij, loopt snel de kans ongehoordwaardig te worden. Het mooie plaatje valt direkt in barreln zodra een gesprekspartner, al is het maar uit de krant, met een minder mooi voorbeeld komt aanzetten. Hier ligt volgens ons de kern van Johns boosheid: minder mooie relaties en praktijken van mensen die pedofielen genoemd worden, verstoren de idylle die hij schildert. Maar de realiteit is, dat onder mensen die pedofiël genoemd worden zowel heiligen en idealisten voorkomen als flapdrolen, zielepieten en klootzakken - en alle nuances daartussen. Daarom kunnen wij in de voorlichting alleen uit de voeten met de notie dat pedofiele relaties en gedragingen, niet anders dan homofiele of heterofiele, in velerlei vormen bestaan. Bovendien: mensen, die permanent blootstaan aan aanzienlijke maatschappelijke druk, lopen een grotere kans dan anderen op een of andere neurose met bijbehorend gedrag. Het is zeker niet onderkbaar dat het bevrijdend effect van opvang door een AWG

resulteert in onbeholpen of onbehouden toenadering tot kinderen. Hans Zwerus zei eens in dit verband: "Als ik een week niet gegeten heb en ze zetten een taart voor me neer, dan eet ik die niet keurig met mes en vork op, maar ik spring erin".

iets, al is het maar even, is stukgegaan. Want de 'versierder' met zijn mooie praatjes is al lang weer afgeknokt en laat jou met de verantwoordelijkheid achter.

En als je dan in het VPRO-programma 'Ook zo' uitspraken van pedofielen hoort hoe zij het normaal vinden om kinderen (middels geld) van het Rembrandtsplein te pikken en via pisbakken dan vraag je je andermaal af: waar zijn we mee bezig, waar ben IK mee bezig? Ik denk dan toch voor een deel goed te kunnen begrijpen waar het maatschappelijk verzet vandaan komt en waar een man als met name Dr. Wolters zijn (voor)oordelen op baseert.

Als ik dan een verslag lees, waarin opgeroepen wordt tot allerlei acties: terug-trappen, processen aanspannen etc, krijg ik toch een vies smaakje in mijn mond.

Ik ben tot zoiets direkt voorhanden wanneer het gaat om werkelijk ekstreme groepen als fascist, E.O. en soortgelijke clubs.

Mensen en groepen waar eenvoudig niet mee te praten valt. Maar wanneer iemand vanuit een wetenschappelijke of persoonlijke visie, of vanuit eigen beroepservaringen dingen over mij zegt die ik niet zo fijn vind, of die ik onjuist

vind, dan vraagt het maatschappelijk fatsoen van mij in eerste instantie te trachten met zo'n persoon tot dialoog te komen. Dan zal ik op grond van reële argumenten trachten de ander van diens ongelijk te overtuigen. Van Dr. Wolters met name, die ik uitvoerig schreef, kreeg ik telefonisch de bevestiging, dat hij best met ons in openhartige discussie wil gaan. Dat hij er prijs op stelt.

Een oude homofiele vriend van mij, (hij was destijds betrokken bij de oprichting van o.a. het COC), hanteert al sinds jaar en dag de slogan: 'De maatschappij op orde willen brengen is een goede zaak, maar begin dan eerst in eigen huis.'

Een andere vriend stelt: 'De maatschappij is door en door ziek, daardoor is ook de homo en de pedo ziek. We zullen ook bij ons zelf moeten werken aan een gezondmakingsproces.'

Zowel in de homo-blader die ik ken als ook in ons eigen lijfblad NIKS kom je nimmer kritische kanttekeningen tegen rondom allerlei (wan)gedrag dat schadelijk is voor het kind, onze doelstellingen, voor onze maatschappelijke discussie. Dat schadelijk is voor de pedofiël zelf.

Men dient dan ook de teleurstellingen

te signaleren, het verdriet dat men elkaar aandoet en daardoor ook vaak het in gevaar brengen van elkaar. Ik ken tal van mensen, zowel homo als pedo die sneuvelen aan teleurstellingen, bedrog en soms zelfs agressief handelen van gevoelsgenoten.

Het niet willen signaleren van seksen, pure smeerslapperij en ander onverantwoord gedrag binnen de eigen groep en van personen is hypocriet en erg gevaarlijk. Men verspeelt daarmee elke geloofwaardigheid.

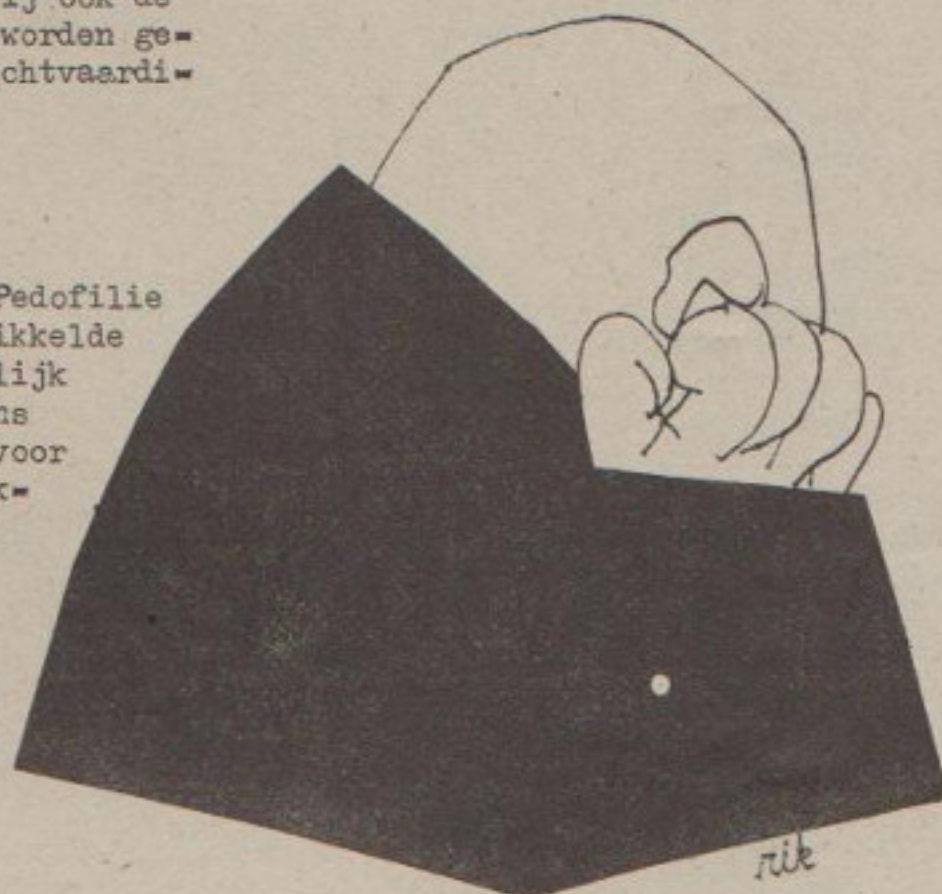
Ik denk dat het verrekte gezond kan werken om eens fel kritisch naar elkaar uit te halen, elkaar op NORMAAL SOCIAAL FATSOEN te wijzen en elkaar eens een veeg uit de pan te geven. Het voortdurend blijven rechtvaardigen van miselijk en onbehoorlijk gedrag, zeker naar kinderen toe, maakt stinkende wonden en helpt allerlei emotioneel zwevende figuren geen stap verder.

Als ik onlangs een discussie bijwoon tussen pedofielen met een advocaat en reklasseringsambtenaar rond de vraag 'Hoe te handelen bij arrestatie, politieverhoor en rechtbank?' (Op zichzelf een uitstekend initiatief!) dan blijken de pedo's zich uitsluitend bezig te houden met vragen als: 'Hoe kan ik in een week tijd zoveel mogelijk

Betekent dit nu dat wij alles maar willen goedpraten? Zeker niet, maar het loslaten van een ideaalbeeld betekent wel dat er meer manieren zijn om zalig te worden, en kinderen zalig te maken. Zo zijn er heel wat kinderen die het fijn vinden om eens - of geregeld - een seksueel contact met een volwassene te beleven, en beslist geen zin hebben in een vaste relatie. Zo zijn er kinderen met vaste relaties die een keertje "overspel" best spannend vinden. Zolang een kind maar het idee heeft dat het vrij is om ja of nee te zeggen op wat dan ook, is er volgens ons sprake van respect voor dat kind, van serieus nemen (en "liefde" zien wij niet als voorwaarde voor een geslaagde omgang tussen mensen). Aan bovenstaande maatstaf zouden wij ook de argumenten willen meten die worden gehanteerd om "overspel" te rechtvaardigen.

Fasenmodel

In de beginjaren van de LWG Pedofilie en de aangesloten AWG's ontwikkelde Richard de Vries een persoonlijk ontwikkelingsmodel dat volgens ons nog steeds bruikbaar is voor mensen die bij een AWG betrokken zijn of raken. Het geeft geen stappen naar een ideale levensvorm maar bestaat uit drie fasen

in de bewustwording van mensen die botsen met de maatschappij. Vrouwen bijvoorbeeld of homoseksuelen.

In de eerste fase is een individu zich bewust van zijn problemen met de maatschappij, maar zoekt hij de oorzaak bij zichzelf: "Het is mijn probleem". Hij voelt zich alleen staan en beschouwt zich als schuldig en abnormaal.

In de tweede fase komt iemand door gesprekken met hulpverleners en met mensen met vergelijkbare ervaringen tot het inzicht dat hij niet alleen staat: "Het is ons probleem". Hij kan zich met de groep identificeren en vindt er een veilige schuilplaats waar hij zichzelf kan zijn.

In de derde fase - die lang niet iedereen die bij een AWG komt zal bereiken - ontwikkelt zich bij iemand vanuit de solidariteit met de groep de notie dat het probleem uiteindelijk voortkomt uit maatschappelijke oorzaken: het is het probleem van de maatschappij. Konsekwentie is dan, niet meer alleen te blijven dweilen (opvang, hulpverlening, voorlichting, ontmoeting) maar de plaats van het lek te gaan zoeken. Vaak blijken er een heleboel lekken en zwakke punten te zijn.

Bevrijding

Mensen die actief zijn in de LWG Jeugdemancipatie hebben de stap gezet naar de derde fase. Zij onderkennen, dat de maatschappij het probleem "pedofilie" heeft gekreëerd vanuit de combinatie van de antiseksuele moraal en de opvoeding tot gedweeheid (grootbrengen door kleinhouden). Daarom is het uitgangspunt van de LWG Jeugdemancipatie niet de pedofiel of de pedofilie, maar de bevrijding van kinderen tot volwaardige mensen, vooral op het gebied van hun seksualiteit. Vandaar ook de kernvraag hierboven bij de beoordeling van relaties: heeft het kind het idee dat het vrij is om ja of nee te zeggen? Wie vanuit dit gezichtspunt naar pedofiele relaties kijkt zal beslist wel teleurstellingen beleven, maar niet zo ontgoocheld om zich heen kijken als John Veno.

jongetjes versieren, zonder met de justitie in aanraking te komen?" 'Als ik de naaktfoto's (koffers vol zo bleek) bij m'n kostjuffrouw in de kast verstop, wat kunnen ze dan nog doen?' De discussie ging geheel voorbij aan enige ethiek en vooral aan enig respect voor het kind. Uitspraken als: 'Het kind moet maar bewijzen dat ik het seksueel benaderd heb en als ik blijf ontkennen wat moet het dan nog' doen mij de haren ten berge rijzen. Als pedofielen vinden dat zij in het licht van de definitie VAN KINDEREN PLEGEN TE HOUDEN (???) dan heb ik, sorry, over dat HOUDEN VAN toch een totaal andere interpretatie. Ik weet dat er nogal wat zinnige mensen binnen onze werkgroepsafdelingen en daarbuiten inmiddels om bovengenoemde redenen definitief hebben afgehaakt, of van plan zijn dit te doen. ZELF stap ik om die reden ook uit de werkgroep en trek ik naast de gencemde redenen op pagina twee, mijn film terug. Ik zal me voornamelijk creatief, geheel op EIGEN verantwoording, en me in bepaalde gevallen nog met voorlichtingen bezighouden. Mensen met enig verantwoordelijkheidsgevoel, waar ik mezelf onder pleeg te rekenen, wensen en kunnen op basis van allerlei dom geklunget

en gehannes niet vocruit. Men mag van hen niet verlangen dat zij daarvoor alsmaar hun kop riskeren. Kastagnes uit het vuur blijven halen, voor hen die niet mee willen en zich alsmaar blijven verschuilen achter honderd en een smoesjes.

Hoe mensen met homofiele- en pedofiele gevoelens hun relatiepatroon (patronen) invullen is hun zaak, blijft evenwel overeind dat je op z'n minst van ieder mens mag verlangen dat hij dat doet met respect en waardering voor de ander. En dat men deze, zeker wanneer het kinderen betreft, niet als afgeschreven wegwerp-artikelen misbruikt. Dan heb ik de neiging om advocaat van de DUIVEL te worden. Het maar wat onbehouden aanrrommelen met kinderen, zoveel mogelijk al dan niet betaalde piemeltjes en/of kutjes binnen één week te pakken trachten te krijgen en daarover nog menen te moeten opscheppen ook, heeft NIETS meer van doen met het enig serieus nemen van het kind, met liefde op te vatten voor het kind, met daarvoor respect op te brengen. MET HET HOUDEN VAN HET KIND.

En als ons dat gedoe bij voorlichtingen en discussies naar het hoofd geslingerd wordt, moeten we niet zitten te piekeren over hoe wraak te nemen en alsmaar

verontwaardigd zitten te schelden op die 'klote maatschappij' (Wij dragen zelf immers hopen aan kloterigheid er toe bij), maar zullen we ons met schaamte eens moeten buigen over de formule waar we in feite mee bezig zijn. Of we er nog wel juist mee omgaan, of deze niet op een aantal punten herzien moet worden.

Willen we tenminste nog een poot hebben om op te staan en dat recht ook mogen opeisen. Want het eeuwige ekskuus dat het bij de hetero- en andere relaties ook niet veel soeps is slaat nergens op en dat is dan voor verantwoordelijkheid van die ander.

Een artikel dat mij door velen niet in dank zal worden afgenomen. Ik vond dat ik dit alles nog even kwijt moest in onze (helaas) laatste JE+P. Ik had er via een aantal afleveringen ooit over willen schrijven, maar daartoe ontbreken, althans voor wat deze periodiek betreft, mij verder de mogelijkheden. Ik wil best tot aan de laatste ademknik knokken voor een GOEDE zaak! Mijn film mag daarvan een stukje getuigenis zijn. Daarom dacht ik dat een kritisch geluid op deze plek ook wel eens mocht klinken. Al was het maar dat een pittige discussie her en der, er de aanzet voor zou kunnen blijken.

OOM LOET

SOMS SNAP IK ECHT NIET HOE DIE GROTE-MENSEN-WERELD IN ELKAAR ZIT...

...NEEM NOU BIJVOORBEELD HET GEVAL VAN MIJN OOM LOET. HIJ IS GEEN ECHTE OOM VAN ME HOOR...

...MAAR HIJ VINDT HET LEUK ALS IK HEM ZONDEM... IK GA VAAK BIJ HEM LANGS ALS IK UIT SCHOOL KOM. HET IS DAAR VEEL GEZELLIGER DAN BIJ ONSTHUIS...

Edit

...ZIT IK LAATST NAAST HEM OP DE BANK THEE TE DRINKEN, LEGT HIJ ZIJN HAND OP MIJN BEEN. LANGZAAM SCHUIFT HIJ MIJN JURK OMHOOG EN BEGINT OVER MIJN BUIK TE STRELEN. DAT HAD HYNOG NOOIT EERDER GEDAAN. HIJ WOELDE WEL EENS DOOR MIJN HAAR, EN SOMS KREEG IK EEN KUSJE OP MIJN VOORHOOFD, MEER NIET...

IK VOND HET EIGENLIJK MAARGEK, MAAR HET WAS WEL EEN LEKKER GEVOEL, DUS IK ZEI MAAR NIKS...

Edit

EVEN LATER KNIELT HIJ VOOR ME OP DE GROND EN TREKT MIJN ONDERBROEKJE UIT...

...EEN FLES YOGHURT KAPOT VALLEN.

...EN BEGINT AAN MIJN KUTJE TE SABBELN. ZIJN SNOR KRIE- BELDE HEERLYK...

Edit

...IK VOND HET JAMMER DAT HIJER NA EEN PAAR MINUTEN PLOTSE- LING MEE STOPTE, MAAR JA, DAT KWAM, DE SRV-MAN LIET NET VOOR HET RAAM...

NU ZIT OOM LOET IN DE GEVANGENIS. MIJN OUDERS ZIJN OVERSTUUR. IK BEN VERDRIETIG, EN IEDEREEN KUKT RAAR NAAR MIJ, MAAR DE SRV-MAN LOOPT NOG STEEDS VRIJ ROND.

(met toestemming overgenomen uit Jeugdwerk Nu, nr. 13 - 1982. Tekenaar: Miesjel van Gerwen)

Affiche van de maand:

Jongerenkrant **VRIJBRIEF**

Oranje Nassaulaan 51 , 1075 AK Amsterdam , 020-736869.

VANDAAG IS VAN ONS!

MORGEN is het GEB niet afbetaald en ben je maar aan 't gas gaan liggen.
MORGEN sta je de plantsoenen aan te vegen en werk je voor je uitkering.
MORGEN ben je 't land uitgezet en heb je je huid laten afstropen.
MORGEN leven we op valium of zit je al op speed?
MORGEN zitten onze jongens op Aruba en jij in je schuilkelder.
MORGEN zit je in je tiende tehuis of heb je gelijk je tbr.
MORGEN staat de Grote Keyzer in Madurodam en wordt kapot getrapt voor vrijheid en gezag.
MORGEN gaat de straat op slot!

HOE LANG NOG laten we ons verlakken?
HOE LANG NOG zullen we alles slikken: die kommersjele het-past-bij-jou-blaadjes, het partij-politieke gepreek van als-je-maar-op-mij-stemt-wordt-het-wel-beter?
HOE LANG NOG horen we wat-wil-je-later-worden en god, je moet toch een baan?
HOE LANG moeten we nog ja baas, nee pa?
HOE LANG NOG laten we ons de wet voorschrijven en ons straffen met opsluiting, afsluiting, kerncentrales, prikklokken en tolueen-zandbakken?
HOE LANG NOG proosten natie-hoofden op de oorlog?
HOE LANG beloven ze al en geloven we nog?

VANDAAG zijn er mensen die NIET WERKEN maar TOCH LEVEN.
VANDAAG zijn er mensen die uit hun huis worden getrapt maar TOCH WONEN.
VANDAAG worden mensen tegen elkaar uitgespeeld, die TOCH SAMEN STRIJDEN.
VANDAAG zijn er stumpers die zich organiseren en TOCH STERKER ZIJN dan het geweld van tien pelotons withelmen.
VANDAAG nemen we terug wat ons is afgenomen: ONZE VRIJHEID, ONZE ARBEIDS-VREUGDE, ONZE SPONTANITEIT.

VANDAAG IS VAN ONS!

Gesneden Koek

EIND AUGUSTUS DEZE RUBRIEK SCHRIJVEN IS GEEN DANKBARE TAAK. IN DE ZOMERMAANDEN GEBEURT NIET VEEL: DE VAKANTIESPREIDING DIE ONS VAN OVERHEIDSWEGE WORDT OPGEDRONGEN HEEFT GELEID TOT EEN LANGE PERIODE WAARIN WEINIG GEBEURT IN PLAATS VAN EEN KORTE PERIODE WAARIN NIETS GEBEURT. MAAR HET SEIZOEN IS NOG NIET OP GANG GEKOMEN EN WAT REST IS: OUDE KOEK. DE LEKKERSTE PLAKKEN ZIJN DAARBIJ NOG BUITEN DEZE RUBRIEK TERECHTGEKOMEN. MEN GELIEVE ZE AAN DE TREFFEN IN DE AFZONDERLIJKE ARTIKELN OVER DE KINDERVUIST-CHLOORAKTIE EN OVER DE NOTA "ZEDEN EN STRAFEN".

De Stichting Jeugdemancipatie-NVSH komt er waarschijnlijk niet. De LWG Jeugdemancipatie had gekozen voor deze constructie met het oog op de bescherming van de eigen financiële basis en de bestuurlijke armslag. Het blijkt echter dat het AB van de NVSH zich nadrukkelijk verzet tegen de vorming van NVSH-Stichtingen door afdelingen en andere verenigingsonderdelen. Men ziet dit als pogingen, de vereniging te ontmantelen en vreest uiteenvallen in losse aktiviteitscentra. Daarop valt best wat af te dingen, bijvoorbeeld dat het aanbrengen van waterdichte schotten het schip niet in losse stukken verdeelt. Maar de realiteit is, dat het moeilijk zo niet ondoenlijk is, een Stichtingsakte tegen de wil van het AB heen door de VR goedgekeurd te krijgen. Het LWGJ-bestuur bezint zich nu op de mogelijkheid van een huishoudelijk reglement om intern de vereiste armslag te garanderen. Op het vlak van de financiën heeft het AB toegezegd, in de VR voor te stellen NIKS de status van verenigingsorgaan te geven, zodat de redacteuren niet hoofdelijk aansprakelijk zijn in het geval dat het alsnog mis gaat met de vereniging.

Donateurschap

Volgens kenners heeft de NVSH de crisis van het afgelopen voorjaar definitief overleefd. Wel wordt het centrale apparaat steeds verder uitgekleeft omdat de druk op de liquiditeit nog langzaam

Foto's: Ruth Miltenburg

Algemeen NVSH-voorzitter Annemarie Grewel

toeneemt. Na de goedkeuring van de begroting (eind juni!) door de VR - met enkele kortingen onder andere 10 % op afdelingen en LWG's - heeft de algemeen penningmeester een systeem ingesteld dat het afdelingspenningmeesters zeer moeilijk maakt om aan hun activiteiten-aandeel te komen. Wel hebben afdelingen en LWG's de mogelijkheid gekregen eigen financiële bronnen aan te boren zonder dat de opbrengst daarvan onmiddellijk in de algemene verenigingskas vloeit. Dat maakt het voor de LWG Jeugdemancipatie aantrekkelijk, een donateurschap in te stellen voor wie naast of eventueel in plaats van het NVSH-lidmaatschap onze activiteiten wil steunen. Behalve NIKS overigens, want dat draait geheel op de inkomsten uit abonnementen (+ losse verkoop en advertenties). De LWG Jeugdemancipatie kan ook nog leden gebruiken. De voorwaarden: NVSH-lidmaat-

schap en de bereidheid tot activiteiten. De vergaderingen zijn op 15 september, 3 november en 15 december; telkens om 19.45 uur in trefcentrum "de Feniks", Stationsweg 112 in Den Haag.

Zelfstandig

Naast de LWG Jeugdemancipatie is er nog een LWG die zich - indirect - met de seksualiteit van kinderen bezighoudt: de LWG Pedofilie die zich gezien het karakter van de activiteiten Werkgroepen Overleg Pedofilie Jeugd-Emancipatie (WOPJE) noemt. In de hechte samenwerking tussen de beide LWG's is het laatste halfjaar enigszins de klad gekomen. Het bleek in de praktijk niet mogelijk, gezamenlijk slagvaardig op te treden waar actuele ontwikkelingen dat nodig maakten. Door haar aard van overleg-orgaan kan WOPJE slecht naar buiten toe optreden, wat de LWGJ er toe kan verleiden WOPJE als bijwagen te behandelen en AWG's kan aanzetten tot zelfstandig reageren (wat overigens in strijd is met het huishoudelijk reglement van de NVSH). De coördinatoren van WOPJE zullen pogen dit op te vangen door zichzelf middels een beleidsnota, aangevuld met rondschrijvens, een kortere reaktietijd toe te delen. Informeel overleg met Paul Lorijn, de nieuwe LWGJ-afgevaardigde in WOPJE, moet de rest doen. Tenslotte zal de bestaande administratieve en financieel-technische dienstverlening van de LWGJ aan WOPJE in gemeen overleg binnenkort worden afgebouwd.

GORRIT GOSLINGA

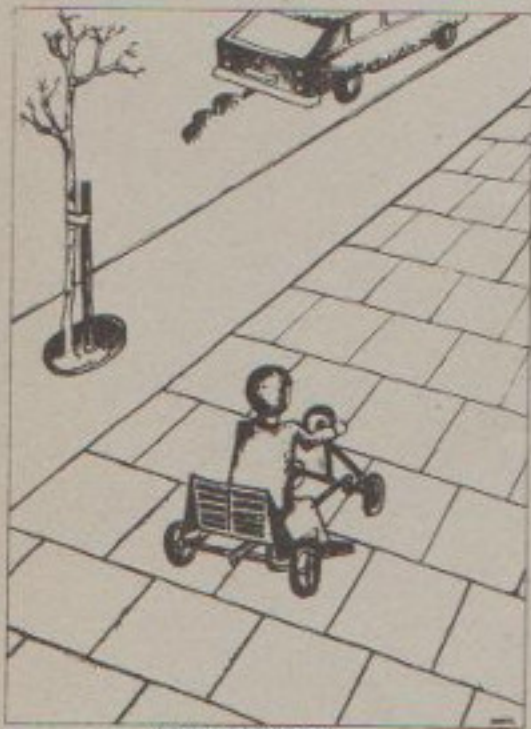
Incest?

Incest is volgens het woordenboek: "geslachtelijke gemeenschap tussen bloedverwanten binnen het gezin". Niet zelden wordt het begrip in de meest negatieve zin gebruikt als: "seksuele dwang van een vader tegenover een minderjarige dochter". Enkele recente publieke discussies leidden ertoe dat "incest" steeds meer wordt verward met seksuele kindermishandeling en zelfs dat bewuste of onbewuste pogingen worden gedaan om langs een omweg pedofiele relaties in een ongunstig daglicht te stellen. Naast het interview dat onze grote vriend Dr. Wolters zich door Vrij Nederland liet afnemen (19 juni) verdient in dit verband het "Hier en Nu" - TV-programma (18 mei) van onze grote vriendin Catherine Keyl vermelding. Wie

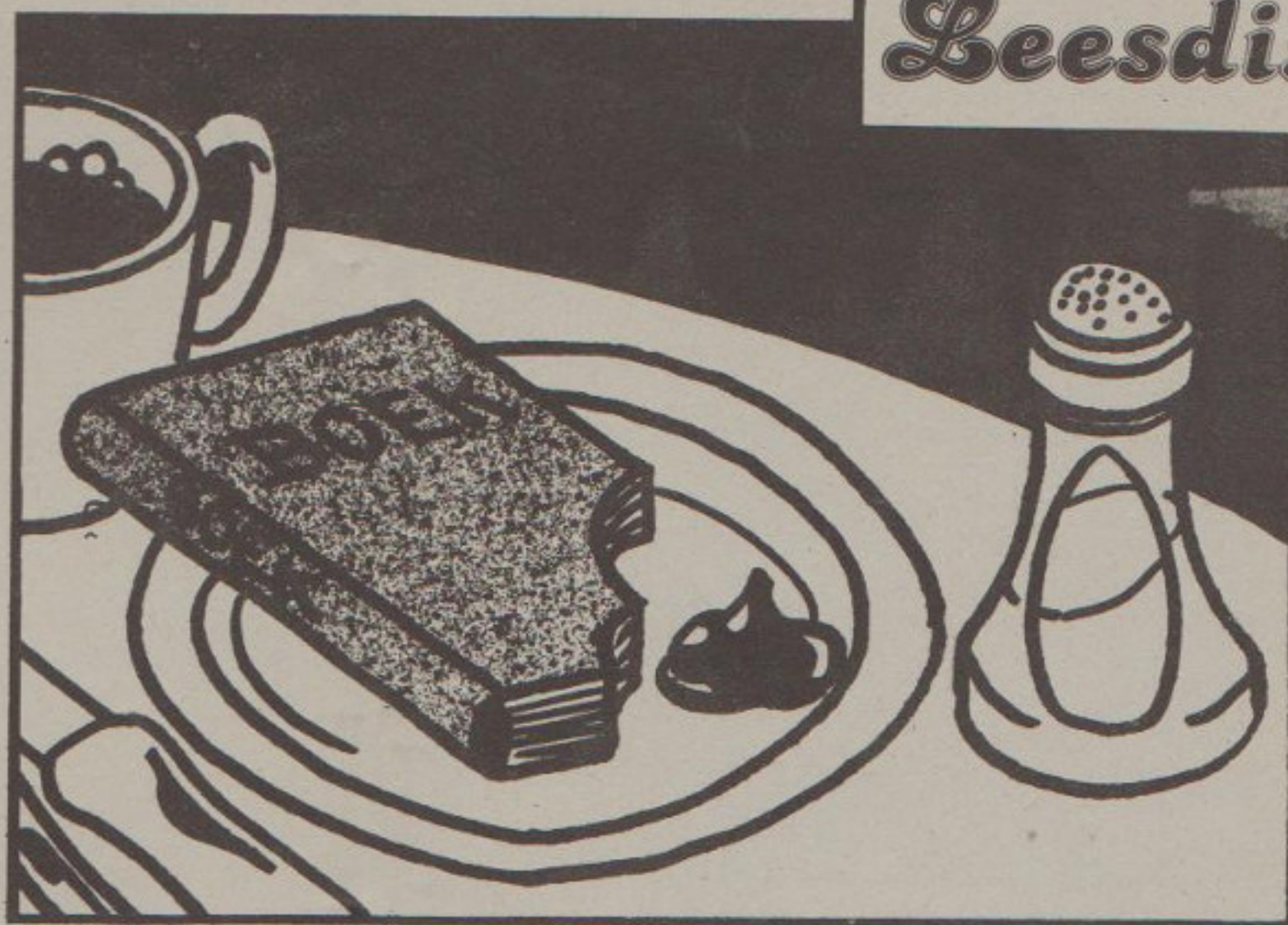
wil weten hoe de begripsverwarring in dit programma leidde tot een aanvaring tussen AB-lid Els Dijkstra enerzijds, LWGJ-bestuur en AB-publiciteitskommissie anderzijds, kan ik aanbevelen het NVSH-kaderblad "Heen en Weer" (No 67) te lezen. Dit orgaan gaat er trouwens steeds aantrekkelijker uitzien. NVSH-leden krijgen het gratis door 070 - 46 97 09 te bellen en te roepen: "Ik wil het Heen en Weer krijgen". A propos het heen en weer, Dr. Wolters heeft behalve een reeks stijlvolle reacties in Vrij Nederland - onder meer van Edward Brongersma en het LWGJ-bestuur - nog iets uitgelokt, namelijk het plan tijdens het komende winterseizoen een wetenschappelijke studiedag over incest te beleggen. De LWGJ is hierover in overleg met het bestuur van de Vereniging voor Seksuologie.

Kinderstraat

Traditiegetrouw sluit ik Gesneden Koek af met de activiteiten van Kindervuist. Behalve de chlooraktie was er vlak voor de vakanties een optreden in VARA's jeugd-radioprogramma "Dubbellsjes" waar de bestuursleden helaas stuitten op een hardnekkig vooringenomen presentator die doorzeurde op het "imitatie volwassene"-thema. Toch leidde de uitzending tot een golf aanvragen om informatie, evenals de tam-tam rond de chlooraktie - al kwam die laatste golf vooral van bibliotheken, zwemscholen en lokale politici.

Kindervuist houdt - zoals al eerder gemeld - op 18 en 19 september het jaarlijkse Sint-Juttemiskamp, dat alleen toegankelijk is voor leden en begeleiders-met-licentie. Het is in Lage Vuursche (NIVON-terrein) en er wordt net als vorig jaar een kindertroonrede gemaakt, die eind september aan de kamer-voorzitter wordt aangeboden. Ook eind september, de 28e, komt er een perskonferentie samen met het 10 jaar bestaande "Stop de Kindermoord" over de aktie "Dag van de Kinderstraat" (13 oktober). Zeker 650 klassen van 89 scholen zullen hieraan deelnemen. Informatieadres terzake is: Keizersgracht 116-2 in Amsterdam.

Verkeerde Porno-Analyses

IN DE REEKS "HOMOPOLITIEKE TEKSTEN" VERSCHENEN BIJ UITGEVERIJ DE WOELRAT IN BOSKOOP EEN BUNDELING VAN EEN VIJFTAL, GROTENDEELS EERDER VERSCHENEN ARTIKELEN DIE EEN GEGELECTEERDE BIJDRAGE LIEVEREN AAN DE DISKUSSIE OVER DE PORNOGRAFIE-WETGEVING. "ANALYSES VAN DE VERKEERDE KANT" WII ONDER MEER LATEN ZIEN DAT ER VANUIT DE FLIKKERIJ EEN EIGEN OMGANG MET PORNO BESTAAT EN DAARMEE EEN ANDER ZICHT OP DE MATERIE DAN IN DE DISKUSSIES VAN HET AFGELOPEN JAAR MEESTAL NAAR VOREN KWAM.

Geopend wordt met een bijdrage van Joop Valstar waarin deze pleit voor volledige vrijheid van pornografie, gepaard met het bevorderen van een gezonde discussie en bevrijding van schuld en schaamte als veroorzakers van seksuele zelfonderdrukking. De analyse, die de titel draagt "Pornografie en de angst voor de vrijheid", is zeer helder te noemen en zet een duidelijke visie neer. Hoewel ik mij realiseer dat de opzet van de bundel dit niet toelaat, moet mij toch van het hart dat het ontbreken van de reactie van Karin Spink op Valstars artikel toch een gemis moet worden genoemd. De artikelen van de PSPers Valstar en Spink verscheren onder meer in de speciale SVS Bulletin (mededelingenblad SVS/PSP) nr. 47 van februari '82 (helaas uitverkocht) ter gelegenheid van een PSP-diskussiedag over pornografie op 27 februari. Als tweede is mijn eigen artikel "Aanstoot of machtsmisbruik" uit NIKS nr. 1 1982 opgenomen. Dan volgt een bijdrage van Robert Ploem "Pornografie: door een gebruiker bekeken", overgenomen uit het tijdschrift Homobevrijding van de PSP-homogroepen. Een terugblik die inderdaad tegerwicht zou kunnen bieden aan op zijn minst de

veelgehoorde stelling dat porno hetzelfde is als structureel geweld tegen vrouwen. Voldoende kritiek op het onwaarachtige van de meeste geboden fantasiebeelden en tegelijkertijd een pleidooi om niet alle porno over één kam te scheren.

Tenslotte treft men bijdragen aan van Ronald Kolpa: "Over vrouwenkritiek en mannenstrategie" en van Matthias Duyvers "Over flikkers en pornobestrijding - en porno en flikkerbestrijding". De korte analyse van Ronald Kolpa - de enige die speciaal voor deze bundel werd geschreven - vergelijkt homo- en hetero-porno op drie punten: produktie, inhoud en effect en komt tot de conclusie dat beide pornovormen bestendigend zijn voor negatieve aspecten van het functioneren van bepaalde onderdrukkingmechanismen.

De bijdrage van Matthias Duyvers - geschreven voor de themadag "Pornografie: geweld of bevrijding?" op 10 nov. '81 te Leiden - komt, na een inleiding waarin een bredere kijk op de materie wordt getuileerd, met een 10-tal discussiestellingen, waarvan bijvoorbeeld de 4e stelt dat het besnijden van mannen en vrouwen een vorm van porno is.

"PORNO: ANALYSES VAN DE VERKEERDE KANT" HOMOPOLITIEKE TEKSTEN NR. 3, DE WOELRAT, POSTBUS 141, 2770 AC BOSKOOP. PRIJS f 8,75.

ANDERE UITGAVEN IN HET HOMOFONDS ZIJN O.A.:
HOMOPOLITIEKE TEKSTEN 1 (over vervolgelingen, homobeweging, flikkers en links) f 11,-- (Bfr. 180).
"JASPER EN WILLEM-HEIN UIT DELFT-ZUID" een flikkerstripboek van Auke Herrema met tekst van Peter Schook. f 12,75 (Bfr. 225).
INTERVIEWS MET MICHEL FOUCAULT, rond mannen, flikkers en vriendschap. HOMO, GA LEVEN, liederen uit de flikkerbeweging. f 10,-- (Bfr. 175).

AL DEZE UITGAVEN ZIJN OOK VERKRIJGBAAR IN DE "GOEDE BOEKHANDEL".

BF

Sek/Sek Special

HET JULI-NUMMER VAN HET LESBISCH/HOMO-BLAD "SEK" BESTEEDT UITGEBREID AANDACHT AAN DE DEMONSTRATIE IN AMERSFOORT OP 26 JUNI, DIE UITLIEP OP EEN GEWELDDADIGE KONFRONTATIE TUSSEN DE BETOGERS EN PLAATSELIJKE OPGESCHOTEN JEUGD.

Veel korte bijdragen van deelnemers die hun ervaringen en gevoelens op papier hebben gezet. Op de vraag "hoe verder" wordt verschillend geantwoord. De oplossingen variëren van voorzichtig (meer voorlichting geven op scholen) tot agressief (een legertje van potige poten en potten op de been brengen om manifestaties en demonstraties desnoods met geweld te beschermen). Dr. Heinrich Pudor is teleurgesteld, dat de demonstranten zich niet met plu's, handtassen en Aziatische kreten hebben verweerd en wijt de Amersfoortse mislukking aan lafheid en gebrek aan solidariteit onder de aanwezige dames en heren.

Jos van Rocij ("Er is ook iets goed gebeurd") van het bestuur van NVIH-COC stelt dat er anti-homokrachten in de maatschappij zijn, die jongeren ophitsen tegen homo's en lesbiennes. Wat in Amersfoort gebeurde heeft veel homoseksuelen wakker gemaakt en nou zal het gaan tochten. Dat de konfrontatiestrategie van het Roze Front overeind moet blijven staat voor hem als een paal boven water.

Verder in deze SEK artikelen over porno, de homo-slachtoffers van de Nazi's en een flikkercircus in oprichting. Om het geheel compleet te maken een vervreemdende ervaring op de achterpagina: een advertentie voor terrasflats, nou ja...

Teneinde een groot publiek meer informatie te verschaffen over verschillende aspecten van homoseksualiteit en van een homoseksuele of lesbische 'leefstijl', heeft de redactie van SEK nu een special uitgebracht.

De samenstellers brachten een aantal eerder verschenen artikelen bij elkaar, aangevuld met enkele nieuwe stukken, welke handelen over uiteenlopende onderwerpen als heden en verleden van het COC; ontdekken dat je lesbisch bent; pottenstrijd; sadomasochisme; vrouwen en pedoseksualiteit; homo-zijn voor de oorlog; jongeren; ouders; gehuwde homo's; en homoseksuele mannen en vrouwen in bejaardenhuizen. De homo-politiek is vertegenwoordigd met stukken over onderwijs, individualisering, het voorontwerp Wet Gelijke Behandeling, en internationale samenwerking. Een literatuur- en adressenlijst besluit de special.

SEK '82/7, UITGAVE NVIH-COC, ROZENSTRAAT 8, 1016 NX AMSTERDAM. ABONNEMENT f 29,-- PER JAAR, LOSSE NUMMERS f 3,--. SEK SPECIAL, TE VERKRIJGEN DOOR OVERMAKING VAN f 2,-- + f 1,60 (PCRTOKOSTEN)

OP GIRO 38 60 94. TNV NVIH COC MAGAZIJN AMSTERDAM, OF VOOR f 2,-- BIJ PLAATSELIJKE COC-AFDELINGEN EN VROUWENGROEPEN.

HA/BF/RW

Groot en Klein

DE STICHTING JEP EINDHOVEN HEEFT EEN INFORMATIE MAP SAMENGESTELD DIE ZOJUIST IS VERSCHENEN: "GROOT EN KLEIN - INFORMATIE OVER PEDOFILIE".

In de bundel zijn eerder verschenen artikelen uit diverse bronnen opgenomen, alle betrekking hebbend op de onderwerpen pedofilie en kinderseksualiteit. Pedofilie: seksualiteit tussen volwassenen en kinderen, wordt nog wel eens het laatste taboe genoemd en goede informatie erover is beslist niet overbodig. Maar ook over seksualiteit van kinderen zonder dat er van pedofilie sprake is komt naar voren en pleidooien voor vrijmoedigheid in seksuele opvoeding. Het is een bepleiters-uitgave, uiteraard, maar zeker geen verzameling eenzijdige of ongenueanceerde pleidooien. Een uitstekende bundel om als voorlichtingsmateriaal in huis te hebben. Stof tot nadenken voor wie zich voor het eerst in de materie gaat verdiepen, maar ook voor wie al langer in de materie thuis is een goede verzameling van een aantal interessante artikelen uit de laatste jaren. Volledig is de bundel uiteraard niet, al wordt de lezer met een literatuurlijst achterin verder op weg geholpen.

Een greep uit de inhoud:

"Kinderen hebben recht op avontuurlijke opvoeders" door Willem de Regt (uit GG 1979-2);

"Seksualiteit zonder opvoeding?" door Carl Huizinga (uit GG 1979-12);

"Wie mag er met poppen spelen?" door Ph. den Bouwmeester (uit Sekstant 1981-9);

"Dubieuze liefde" (over incest) door Monique Möller (uit GG 1980-10,11);

"De Indringer" door Hans Arts (bewerkt naar NIKS 1982-2);

"Pedofilie, het laatste grote taboe" door Johan van Uffelen (De Tijd 17-6-'81);

en verder artikelen van Frits Bernard, Ilco van Buuren, Sytze van der Velde en Bob Carlier.

"GROOT EN KLEIN - INFORMATIE OVER PEDOFILIE", STICHTING JEP EINDHOVEN, POSTBUS 440, 5600 AK EINDHOVEN, TEL. 040 - 41 82 60. TE BESTELLEN DOOR f 7,-- (INCL. VERZENDKOSTEN) OVER TE MAKEN OP GIRO NR. 330C542 TNV STICHTING JEP EINDHOVEN, ONDER VERMELDING VAN BESTELNUMMER 502.

BF

Kinderstem 8

DE ACHTSTE KINDERSTEM IS ALWEEP ENIGE TIJD UIT. NIET DIK (12 PAGINA'S MET UITNEEMBAAR MIDDENPCSTER MET DE AKTIEPUNTEN VAN KINDERVIJST), MAAR WEL IN EEN VERPRISSENDE LAY-OUT.

Na de oproep de 40ste plaatselijke groep te helpen oprichten, doet Jurgen in een emotioneel betoog een oproep de met subsidie-intrekking bedreigde Kinderstem telefoons te doen helpen voortbestaan. Aan de hand van een voorbeeld rond een verkracht meisje zegt hij: "Het is gewoon belachelijk dat mensen over cijfers spreken terwijl het over zulke gevoelige kwesties kan gaan". En fel besluitend: "Reken er ook maar niet op dat er ook maar één Kinderstem telefoon weggaat! Anders weten wij wel wat te organiseren, bijvoorbeeld dat we een kinderstaakdag organiseren of zo. En desnoods zijn we bereid tot HARDERE MIDDELEN over te gaan" (namelijk opblazen Ministerie van CRM).

Een dubbel-interview van Pepijn en Jurgen met Andrée van Esch van de PSP en Loek Hermans van de VVD benadrukt de politieke verhoudingen inzake het jeugdbeleid. Dit gebeurt aan de hand van vragen over de Kinderstem anti-ohloor-actie, isoleercellen, minimum-jeugdloon, het jeugdjournaal en het schoolsysteem. Naast een gedicht van Thera over de zon en een gedicht van Marijke over El Salvador, beschrijft Rik nogal fel hoe (ex) CRM-minister vd Louw op vragen van PSP-kamerlid Willems eigenlijk niets weet van Kinderstem en ook niet of hij wel zal subsidiëren. Op het Pinksterkamp van eind mei is het Kinderstemlied afgestoft en prijkt in vol ornaat op pagina 10. De pagina-nummering is trouwens een prima vondst: in de vorm van ogen van dobbelstenen. Tot besluit wat oproepen, waaronder de vraag naar meer kopij voor Kinderstem, te sturen naar de bekende postbus 255 in Doorn.

KINDERSTEM 8, POSTBUS 255, DOORN. ABONNEMENT f 20,-- PER JAAR.

HA

2000 Slachtoffers

OP 29 SEPTEMBER 1979 WERD MIDDELS DE KOP "SEXMONSTER'S 2000 BOY VICTIMS" IN HET AUSTRALISCHE DAGBLAD "TRUTH" DE AANDACHT GEVESTIGD OP EEN ONGEHOORD AANTAL JONGENS DIE HET SLACHTOFFERS Zouden ZIJN GEWORDEN VAN DE SEKSUELE UITSPANNINGEN VAN HET 52-JARIGE "MONSTER" CLARENCE OSBORNE.

De 2000 slachtoffers (later werden het er zelfs 2500) waren, zo blijkt uit een inmiddels verschenen levensbeschrijving van deze rekordbreker, over het algemeen jongens die in het contact met Osborne geen dwang ondervonden en veelal meermalen uit eigener beweging bij hem terugkwamen. Het boek van Dr. Paul Wilson, een algemeen gerespecteerd sociaal wetenschapper, verscheen in februari 1982 hoewel het reeds in 1981 was gedrukt. Het boek is gebaseerd op nauwgezette aantekeningen die Clarence Osborne zelf over zijn vriendjes bijhield. Dr. Wilson interviewde bovendien een aantal volwassenen die in hun jeugd met Osborne bevriend waren geweest, en die zonder uitzondering verklaarden plezier gehad te hebben aan hun contacten met de man die men een monster noemde. Verder voegt Wilson enige algemene beschouwingen over het hier beschreven soort relaties aan het geheel toe. Alleen al om zijn rariteit, maar toch ook vanwege de enorme casuïstiek die erin is vervat is dit, helaas door een op sensatie gericht omslag ontwierp, vlot geschreven boek zeker de moeite waard voor hen die de Engelse taal machtig zijn.

DR. PAUL R. WILSON: "THE MAN THEY CALLED A MONSTER: SEXUAL EXPERIENCES BETWEEN MEN AND BOYS". UITG. CASSELL AUSTRALIA LTD. 1981.

BF

Nog verkrijgbaar

NIKS SPECIAL JULI 1982
INFCOMMER JEUGDEMANCIPATIE

EEN DUBBELDIK NUMMER WAARIN NAAST HET GEWONE NIEUWS OVERDRUKKEN ZIJN OPGENOMEN VAN DE BELANGRIJKSTE ARTIKELLEN UIT ONS BLAD VAN DE AFGELOPEN JAREN, PIJN SPECIALE BIJDRAGEN UIT ANDERE BRON.

Uit de inhoud:

"Kinderen: de grootste onderdrukte minderheid" door Paul Valois;
"Jongensdroom" een beroemde analyse uit het Rooie Vlinderschrift;
"Seksuele socialisering van meisjes en

jongens" door Wil Flier-Schmidt over opvoeding en rolpatronen;
"Erotiek en kinderen" door Monique Mäler en verder onder meer besprekingen van wetenschappelijke onderzoeken, een standpunt over pornografie, een uitvoerig interview met Ellen Mik (de eerste begeleidster van het radio-programma "Een klap op je kop") en diverse commentaren op het Melai-rapport over de zedelijkheidswetgeving inzake minderjarigen en afhankelijke personen.

"NIKS SPECIAL NR. 6" JUNI/JULI '82.
PRIJS f 5,-- OF TE BESTELLEN DOOR f 7,50 (INKL. PORTO) OVER TE MAKEN OP POSTREKENING 3436887 TINV NVSH-LWGJ TE UTRECHT ONDER VERMELDING VAN NIKS 1982/6.

U KUNT ZICH OOK VOOR f 31,50 ALSNOG PER 1-1-'82 OP NIKS ABONNEREN, EN ONTVANGT DAN BEHALVE DE SPECIAL OOK DE NRS. 1 T/M 5 EN ALLE NOG VOLGENDE NUMMERS (VOOR VERZENDING IN GESLOTEN ENVELOPPE: f 45,--).

Sekstant

DE NVSH-PERIODIEK SEKSTANT HEEFT MET HET JUNI-NUMMER EEN ZEER LEZENSWAARDIG EXEMPLAAR UITGEBRACHT.

Tieners zijn aan het woord over verkeer, aanpassing en hoe ze over hun schooltijd denken, nadat Frits Wafelbakker aandacht heeft geschonken aan recent wetenschappelijk onderzoek naar het welbevinden en de gezondheid van deze leeftijdsgroep.

In Deskundologika wordt de aandacht op nog wat jongere mensen gericht: "Denken kinderen eigenlijk aan seks?" bespreekt een studie die het echtpaar Goldman (een psycholoog en een socioloog) deed op grond van vraaggesprekken met kinderen uit Australië, Zweden, Engeland en Noord-Amerika in de leeftijd van 5 tot 15 jaar. Er komen uit dit onderzoek een aantal interessante verschillen tussen genoemde landen aan het licht, en ook enige algemene conclusies die weer wat nader zicht geven op een nog steeds te weinig ontgonnen terrein. Op blz. 38 bespreekt Han Serik het symposium "Waar ligt de grens" dat de NRMW op 3 juni in Ede organiseerde.

SEKSTANT NR. 5, JUNI '82, UITGAVE NVSH, POSTBUS 64, 2501 CB DEN HAAG. LOSSE NUMMERS f 3,10.

BF

Jeugdwerk Nu

IN ONZE VORIGE AFLEVERING BERICHTTEN WIJ AL OVER HET SYMPOSIUM "WAAR LIGT DE GRENZ" DAT OP 3 JUNI JONGSTLEDEN IN EDE WERD GEORGANISEERD DOOR DE NATIONALE RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WEELZIJN, OP INITIATIEF EN MET MEDEWERKING VAN DE LWG JEUGDEMANCIPATIE.

In "Jeugdwerk nu" van 8 juli treffen we een uitvoerig verslag aan van deze studiedag waar specialisten en hulpverleners zich bogen over de zedenwetten aangaande seksuele contacten van jeugdigen.

Jeugdwerk Nu-verslaggever Ilco van Buuren vat de inleidingen vrij nauwgezet samen en geeft een goede weergave van de sfeer van de dag: voor wie er niet was een goede manier om alsnog op de hoogte te raken.

Er wordt nog een congresmap met de teksten van de inleiders uitgegeven door de organiserende Nationale Raad. In dit nummer verder onder meer aandacht voor een nieuw op te richten "wegloophuis" voor tehuusbewoners die hem gesmeerd zijn, en een artikel over jeugdwerkloosheid.

JEUGDWERK NU, 14E JRG NR. 13 - 8 JULI '82. TE BESTELLEN DOOR f 3,50 OVER TE MAKEN OP GIRO 2252037 TINV JEUGDWERK NU TE AMSTERDAM.

BF

Arminius

AAN DE OPLETTENDE NIKS-LEZER IS ARMINIUS BEKEND ALS DICHTER. NU HEEFT HIJ EEN OMVANGRIJK VERHAAL GESCHREVEN. UITGEVEN IS NATUURLIJK NOGAL EEN PROBLEEM, MAAR EEN UITGAVE OP STENCIL IS TE REALISEREN. EERST IETS OVER DE INHOUD.

We maken kennis met een jongen in de 24ste eeuw; we maken kennis met zijn leefwereld. Niet zonder schokken groeit hij op tot natuurkundige. Maar er is meer. Inmiddels gevierd als wetenschapper, ontmoet hij een jongen die hem lief wordt. Zij blijken aan elkaar gewaagd. De roman vertelt hoe zij het ervan afbrengen en of dat anders gaat dan in 1982. Diskussies zoals die nu lopen rond de zedelijkheidswetgeving en rond rechtszaken, worden zeer verhelderd. Het geheel wordt verlucht met gedichten van Lewis Carroll.

DE BELANGSTELLENDSTE VOOR DEZE EENVOUDIGE UITGAVE ZAL MOGEN REKENEN OP KOSTEN TOT MAKSIMAAL f 7,50, INKLUSIEF VERZENDING. ZIJ DIE GAARNE DE ROMAN OVER ENIGE TIJD ONTVANGEN, KUNNEN EEN BERICHTJE STUREN NAAR BEN FÜSS, P/A NVSH, POSTBUS 136, LEIDEN.

BFü

Foto: Ben Wolbers

Snoepgoed

25 Jaar PSVG

TER GELEGENHEID VAN HAAR 25-JARIG BESTAAN ORGANISEERT DE PSVG EEN THEMADAG ONDER DE TITEL: "DE BOODSCHAP DOORGE-
LICHT": OVER WAARDEN EN NORMEN IN DE
VOORLICHTING EN VORMING OVER SEKSUALI-
TEIT EN RELATIES.

Op deze themadag staan twee onderwerpen centraal. In de eerste plaats wordt ingegaan op de waardengebondenheid van taalgebruik. Daarna wordt aandacht besteed aan de spanning die kan bestaan tussen respect voor opvattingen en waarden van anderen en het engagement van degene die voorlicht. Wanneer overschrijdt je de grens van het respect voor de ander, kan dat of moet dat of mag dat juist nooit?

De themadag vindt plaats op zaterdag 30 oktober in de Akademie "De Horst" te Driebergen.

Programma:

10.00 uur: Openingswoord door Dr. B. Klein Wassink, voorzitter PSVG.
10.30 uur: "De waardengebondenheid van het taalgebruik", Dr. B. Carlier.
Tot ca. 12.45 uur: Werkgroepen.
14.00 uur: Film en video in verschillende ruimten:
- "Man en vrouw schiep hij hen"
- "Willemien en Chrisje - twee lesbische meisjes"
- "Afscheid van een vriendje ..."
15.00 uur: Gesprek over "Grenzen aan tolerantie" o.l.v. Drs. Dick de Groot, stafmedewerker PSVG.
16.15 uur: Slotwoord.
Aansluitend: Optreden cabaretduo "Ans en Co" uit Amersfoort.

Gedurende de gehele dag is er bovendien een informatiemarkt met ca. 25 deelnemers.

Deelname: f 17,50 per persoon (inclusief koffie, thee en lunch), over te maken op postrekening 3600732 t.n.v. Stichting Ondersteuningsfonds PSVG te Den Haag, onder vermelding van "thema-
dag 30-10-'82". Organisaties worden verzocht de namen van de deelnemers te vermelden.

Voor nadere informatie kan men terecht bij: PSVG, Duinweg 23, 2585 JV Den Haag, tel. 070-512521.

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de PSVG verschijnt bovendien een driedubbeldik jubileumnummer van het maandblad GG, te bestellen door f 7,50 over te maken op giro 340386 t.n.v. GG Den Haag, onder vermelding van "jubileumpublikatie". (Abonnees van GG ontvangen de publikatie automatisch.)

BF

Hulp aan vrijwilligers

DE ELVAS, STICHTING LANDELIJK VRIJWILLIGERS AKTIVITEITSENTERUM TE AMSTERDAM, HEEFT VOOR DE KOMENDE MAANDEN WEER EEN AANTAL INTERESSANTE WERKDAGEN EN TRAININGEN OP HET PROGRAMMA.

De stichting stelt zich ten doel ondersteuning te leveren aan landelijke vrijwilligersgroepen die werken ten behoeve van of met jongeren en gericht zijn op maatschappelijke bewustwording, stellingname en actie. Naast training van vrijwilligers biedt de ELVAS een aantal faciliteiten in haar pand op de Celebesstraat 79 in Amsterdam (vlak bij het Muiderpoortstation): lay-out zaal, huisdrukkerij, buttonmachine, vergaderzaal, enz.

Er zijn 6 werkdagen publiciteit gepland, steeds van 10.00 - 16.00 uur.
11 sept: maken van een plan;
18 sept: de pers inschakelen;
2 okt: interviewen;
23 okt: aandacht trekken;
13 nov: de markt op;
20 nov: folders, pamfletten.

Deelnamekosten per dag: f 47,50.
Dan zijn er twee trainingen die meermaals worden herhaald: over lay-out en vormgeving van drukwerk (2 dagen, kosten f 82,50) en over klein-offset (5 dagen, kosten f 245,- inclusief materiaal).
Verder kan onder meer hulp worden geboden bij financiële organisatieproblemen (begroting opstellen e.d.).

VERDERE INFORMATIE BIJ: ELVAS,
CELEBESSTRAAT 79, 1094 ET AMSTERDAM.
TELEFOON 020-925050.

BF

Individualisering

JUST IN DEZE TIJD VAN EKONOMISCHE ACHTERUITGANG IS HET VAN HET GROOTSTE BELANG DAT HET PRINCIPE VAN DE IANZAMERHAND POLITIEK GANGBAAR WORDENDE "INDIVIDUALISERING" OP HET TERREIN VAN RE-
LASTINGEN, HUISVESTING E.D. WORDT BENADRUKT, WIL HET NIET DOOR DE STEEDS VERDERGAANDE DRANG TOT BEZUINIGING OP DE ACHTERGROND RAKEN.

Dit is in het kort de strekking van een manifest dat op initiatief van het Platform van organisaties voor alleenstaanden werd verzonden aan partijbesturen, de kamer en regering.

In het manifest wordt erop gewezen dat de voorzichtige aanpassing van het beleid, waarvan inmiddels sprake is, onvoldoende moet worden geacht. Twee uitgangspunten moet de overheid centraal stellen in het te voeren beleid: mensen dienen niet tot een bepaald levenswijze gestimuleerd of in een bepaalde levenswijze beknot te worden, en de overheid dient er voor te zorgen dat vrouwen en mannen op basis van economische zelfstandigheid hun leven naar eigen goeddunken kunnen inrichten. In het manifest wordt verder gewezen op EG-richtlijnen die de overheid verplichten per 1 januari 1985 een aantal zaken te hebben verwezenlijkt welke gericht zijn op economische zelfstandigheid voor ieder individu.

Onder de vele ondertekenaars treft men onder meer de Algemene Bond voor Onderwijzend Personeel aan, het Humanistisch Verbond en de NVSH.

BF

Rebel~ zomerkamp

VAN VRIJDAGMIDDAG 30 JUNI TOT EN MET MAANDAGMIDDAG 2 AUGUSTUS HIELD DE POLITIEKE JONGERENORGANISATIE "REBEL" (IN ONZE LEESDISKOLONNEN MEERMALEN BESCHREVEN) IN HET NIVON-JONGERENCENTRUM IN LAGE VUURSCHIE VOOR DE EERSTE MAAL EEN ZOMERKAMP. HOOFDTHEMA WAS "JONGEREN HEBBEN RECHT OP BETAALD WERK". TER ONDERSTEUNING VAN DE GELIJKNAMIGE REBEL-KAMPAGNE WILDE MEN OP HET KAMP ZICHZELF MEER WAPENEN VOOR DISKUSSIES NAAR BUITEN TOE.

Het kamp was goed bezet met een breed geschakeerde opkomst van zo'n veertig mensen. Jongste deelnemer was de 12-jarige Kasper uit Eindhoven. Verder veel 20-30 jarigen met nog wat 16-18 jarigen en ondergetekende. Vrijwel alles was aanwezig: scholieren, werklozen, vakbondswerkers, VVDM-bestuurders, punkers en een tweetal aankomende machinebankwerkers.

Vrijdagavond speelden na de kennismaking vier meiden uit Zwolle een nogal aangrijpend spel over de verkrachting van een zeventienjarig meisje en de gevolgen daarvan binnen het gezin. Sinister werd de behandeling van de aanklacht op het politiebureau neergezet. Een terecht daverend applaus beloonde de speelsters. Het spel diende ter illustratie van één der uitwassen van de economische crisis: de toenemende agressie tegen poten en potter en seksueel geweld tegen vrouwen. Zaterdag hield 's ochtends Rein van de Horst een voor (te) velen nogal (te) hoog gegrepen inleiding over de achtergronden van de huidige economische crisis. De navolgende discussie kwam door duidelijk te grote verschillen in kennis tussen de verschillende Rebellen niet goed van de grond. 's Middags noopte de grote hitte tot een ingelast bezoek aan een naburig zwembad, waar twee Rebel-dames de lokale aanwezigen op z'n minst verrasten door topless te gaan zonnen. Er vonden althans opvallend veel passages door plaatselijke jeugd plaats. 's Avonds werd in deelgroepjes over aspecten van de crisis gediscussieerd: fascisme en racisme/raketten/vrouwen hebben recht op betaald werk/seksueel geweld tegen vrouwen/ en homo- (en potter) onderdrukking. Ikzelf deed aan dat laatste groepje mee, samen met een flikker en drie potten. Uiteraard kwam de homo-demonstratie van 26 juni ter sprake en we kwamen tot belangrijkste konklusie, dat je in je eentje

weinig tegen po(t)tenrammers en verbale agressie (in je eigen buurt) kunt doen: het getalskriterium is doorslaggevend. De discussie tussen Rebel-vrouwen werd in dat groepje als zeer positief ervaren. Zondag stond grotendeels in het teken van de voorbereiding op het rollenspel 's avonds, waarin een forum van ieder 2 leden van jongerenorganisaties in een discussie met de zaal hun standpunten over de (achtergronden van de) huidige economische crisis moesten aangeven. De organisaties waren het Algemeen Nederlands Jeugd Verbond ANJV, de PSP-jongeren (de reeds genoemde Kasper met veel jeugdig elan), de Jonge Socialisten van de PvdA, REBEL, het Komitee Werkende Jongeren KWJ en het NVV-jongerencontact. Doel van de discussie was voornamelijk de standpunten van Rebel meer body te geven.

Daartoe werd maandagochtend in aanvullende kleine discussies (toegespitst op plaatselijke afdelingen) de forumdiscussie geëvalueerd en zwakke punten verder geanalyseerd. Een leuk kamp, maar wel soms verwarrend vanwege te grote kennis-verschillen tussen de verschillende Rebellen.

VOOR MEER INFORMATIE: REBEL, ST. JAKOBS-
STRAAT 10-20, AMSTERDAM. TEL. 020 -
25 92 72.

HA

VSO tegen fascisme

IN VERVOLG OP HET FEBRUARIKAMP OVER DE OMBUIGING VAN DE HUIDIGE OPVOEDING EN ONDERWIJS NAAR VREDESOPVOEDING EN VREDESONDERWIJS HIELD DE VERENIGING VOOR SOCIALISTISCHE OPVOEDING VSO OP 11, 12 EN 13 JUNI EEN KAMP OVER HEDENDAAGS FASCISME IN HET NIVON-JONGERENCENTRUM IN LAGE VUURSCHIE.

Achttien grote en kleine mensen, waaronder twee "nieuwe" vrouwen met vijf jonge kinderen van rond de acht jaar en twee studenten van de Nieuwe Lerarenopleiding in Delft, bezig met een project vredesonderwijs, bezochten het kamp. Na de kennismaking vrijdagavond werden een ieders eerste associaties met het begrip "fascisme" op grote flappen geschreven. Tijdens de algehele bespreking daarvan kwamen nog vier deelnemers langs van het naburige Vrouwenvredeskamp bij de luchtmachtbasis Soesterberg. De volgende ochtend werden de geïnventariseerde en gegroepeerde opmerkingen van gisteren in zeer kleine groepjes (2 mensen) besproken met de nadruk op persoonlijke ervaringen met fascisme. Nadien plenair in de groep werden de gesprekservaringen geëvalueerd, waarbij de discussie door de vanwege het programma te krap bemeten tijd onvoldoende kon loskomen. 's Middags werd in afwijking van het oorspronkelijke programma een tegenbezoek aan het Vrouwenvredeskamp bij Soesterberg gebracht, een indrukwekkende ervaring. 's Avonds vond de traditionele VSO-

theater-vertaling van het die dag ervaren plaats; een schoolklas die in opstand tegen de onderwijzer kwam, Ronald Reagan op de buis, een viertal dubbel-scenes over kontrasterende opvoedings-situaties op 3, 10, 16 en 20-jarige leeftijd en een show over een Kinder-vuister waren de onderwerpen. Zondagochtend werden even traditioneel de ervaringen van het weekend op papier gezet ten behoeve van een nog te verschijnen Roodschrift.

VSO, POSTBUS 9898, UTRECHT. TEL. 030 -
61 86 99 / 61 53 11.

HA

Christina

TER AFSLUITING VAN DE VRIJ NEDERLAND-REEKS OVER THUIS-WEGLOPERS, VERSCHIEEN OP 17 JULI EEN INTERVIEW MET DE ACHTTIENJARIGE CHRISTINA, WAAROVER WIJ REEDS BERICHTTEN IN DE FEBRUARI-NIKS IN SNOEP-GOED ONDER DE KOP "MISHANDELING".

Die vermelding vond toen plaats naar aanleiding van de VARA-radioprogramma's "Hoor Haar" en "radio-rechtbank" waarin Christina samen met een vriendin vertelde over de mishandelingen door hun respectievelijke ouders. Een proces door Christina tegen haar ouders aangespannen zat er toen aan te komen.

In Vrij Nederland van 17 juli uitgebreid aandacht voor Christina's ervaringen. Vanaf haar zevende liep ze weg, vanaf haar tiende was ze regelmatig te gast bij hulpverleningsinstituten. Sinds kort verblijft ze in een inrichting die zich toelegt op een socio- en psychoterapeutische behandeling van jongeren. Christina zegt dat ook de overige vier kinderen van het gezin, aangezet door de moeder, haar mishandelden. Vanaf haar achtste is ze seksueel door haar vader misbruikt, soms in het bijzijn van de door Christina als sadistisch omschreven moeder, die haar ook dwong tot het eten van vliegen of doodgeslagen wespen en het drinken van zout water. De mishandelingen hebben geleid tot groei-stoornissen, waardoor ze te klein van stuk is gebleven.

De aangekondigde rechtszaak blijkt nog hangende omdat de advocaat van de voogdijvereniging nog wacht op medisch bewijsmateriaal van vertrouwensarts Koers, die ondanks brieven van de advocaat nog steeds niet adequaat heeft gereageerd.

HA

posters*houden van kinderen
zoals niemand anders*

rustig praten over pedofilie kan

bestelnummer 101

BAAS IN EIGEN BROEK

bestelnummer 102

prijs per poster: **1.50**

beide poster zijn uitgevoerd in vierkleurendruk.
formaat ca. 40 x 60 cm.
verzending in stevige koker.

buttons

VIJF BUTTONS formaat 55 mm. blauw of rood.

201: KINDERLOKKER MAG IK MEE ?

202: KINDERSEKS VRIJ !

203: KIND WAT BEN JE LIEF !

204: JONG GELEERD OUD GEDAAN EN SEKS DAN ?

205: HEEFT EEN KIND GEEN RECHT OP SEKS ?

prijs per button: **1.50****leer ze vrijen niet af** bestelnummer 301.

is een informatiebrochure voor mensen, die met kinderen omgaan en gaat in op de manier waarop kinderen met seks omgaan, hoe zij hierin vaak door volwassenen worden geremd. Een pleidooi voor seksuele opvoeding van kinderen.
20 pagina's geïllustreerd, formaat A 5. prijs **1.50**

groot en klein INFORMATIE OVER PEDOFILIE.

Deze uitgave bevat een aantal artikelen over pedofilie, kinderseks en seksuele opvoeding. Speciaal samengesteld als basisinformatie voor ouders, opvoeders, scholieren, hulpverleners. Eenvoudige, helder geschreven artikelen. Dringen de lezer geen mening op, maar zetten hem wel aan het denken over deze onderwerpen. 36 pag. geïllustreerd. form. A.4. bestelnr. 502. Prijs: **4.-**

leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving bescherming of bedreiging ? bestelnummer 601.

Een commissie uit de NVSH hield zich bezig met het ontstaan, gevolgen en alternatieven voor de zedelijkheidswetgeving. In dit rapport komt zij tot een aantal stevig gefundeerde conclusies en aanbevelingen m.b.t. herziening. Met name waar het gaat om leeftijdsgrenzen. 48 pagina's formaat A.4. derde druk. Prijs: **7.50**

het seksuele aspect van pedofiele relaties

Onderzoeksrapport (het eerste, waarin kinderen zelf aan het woord komen) naar de ervaringen van kinderen (25 jongens) in ped. relaties. Veel nadruk op de waarde/betekenis die de kinderen zelf geven aan hun seks kontakten met volwassenen. Centraal hierin staat de seksualiteit. 136 pagina's A.4. bestelnummer 602. prijs: **13.-** Aansluitend op dit rapport is inmiddels ook verschenen: **ERVARINGEN VAN JONGENS IN PEDOFIELE RELATIES.**

In dit rapport nog meer aandacht voor het verhaal van de jongens zelf. Niet de seks, maar de gehele relatie staat centraal in dit rapport. Hoe komt een relatie tot stand ? Hoe lang duurt deze ? Hoe vaak zien ze elkaar ? Waarom wil een kind zo'n relatie ? Beide rapporten zijn onafhankelijk van elkaar leesbaar. 112 pagina's A.4. bestelnr. 603. prijs: **12.-**

pedofilie GG pamflet nr. 4. van de PSVG. Nu al de 2e druk van deze uitstekende folder, met daarin adviezen voor ouders, kinderen, onderwijzers en pedofielen. Geeft eerlijke, goede informatie. bestelnummer 701. Prijs: **1.50**

seks is meer... dan recht op en neer !

Voorlichtingsboek voor jongeren, waarin ook uitgebreid wordt ingegaan op andere seksuïtingen, naast de "normale" heterofiele gedragingen. Een erg goed boek. Met veel foto's en tekeningen. 184 pag. 15 x 22 cm. bestelnummer 801 prijs: **8.50**

Vies is lekker Ivan Wolffers. bestelnr. 802.

Het betere voorlichtingsboek voor kinderen. Niet alleen maar informatie over kindertjes maken, maar eerlijke informatie over alles wat met seks te maken heeft. Geschreven in een voor kinderen niet alleen begrijpelijke, maar vooral aantrekkelijke stijl. Geen moeilijke foto's, wel leuke tekeningen. Kortom, het voorlichtingsboek voor kinderen van nu. 96 pag. geïllustreerd, form. 13 x 21 cm. prijs: **15.-**

en me vriendje houdt van mij ! bestelnr. 803

Seksuele ervaringen in je jeugd ? De meeste mensen zijn ze "vergeten", zodra ze volwassen zijn. In dit boek komen 23 mensen aan het woord, die vertellen van hun ervaringen op seksueel gebied vóór hun 16e jaar. Positieve, negatieve ervaringen. Homofiele, heterofiele, pedofiele ervaringen, incest, alles komt ter sprake in dit boekje. Beslist de moeite waard. Een uitgave van de st. uitg. NVSH. 128 pag. formaat A.5. tweede druk. Prijs: **13.-**

Wat doe jij met mijn kind ?

In dit, in de gevangenis geschreven, dagboek vertelt Sytze van der Velde over zijn ervaringen met ouders, kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij. Hoewel geschreven binnen de beklemmende muren van een cel, reikt het blikveld van de schrijver verder, dan zijn eigen situatie: zijn boek is tevens een pleidooi voor meer begrip voor pedofielen, voor het wegnemen van hardnekkige vooroordelen, die bij veel mensen leven. In het boek is een bijdrage opgenomen van de sociaal psycholoog Theo Sandfort. 128 pag. formaat 12 x 20 cm. bestelnr. 804. Prijs: **14.90**

aan leven kom je niet meer toe bestelnr. 1001.

is de titel van een door de VPRO radio uitgezonden, gedramatiseerde documentaire, gebaseerd op het boek "Wat doe jij met mijn kind ?" Deze documentaire is erg geschikt als inleiding voor voorlichting, maar ook voor mensen, die zichzelf nader willen informeren over pedofilie. Verkrijgbaar op BASF c 60 cassette. Speelduur 55 minuten prijs: **8.-**

tinka en andere *vieze* verhalen voor kinderen. is een heel leuk boekje voor kinderen van ca. 7-10 jr met verhalen over homofilie, pedofilie, kinderseks, vooroordelen, leefgemeenschappen etc. Korte, maar voor kinderen herkenbare verhalen. Ook door de uitvoering (gekleurde pagina's) een aantrekkelijk boek voor kinderen. 96 pagina's geïllustreerd. formaat 19 x 19 cm. bestelnr. 805. Prijs: **9.-**

bestel deze uitgaven door storting van het verschuldigde bedrag, verhoogd met 4,- verzendkosten op giro nr. 3300542 t.n.v. stichting jep eindhoven. VERMELD DUIDELIJK AANTAL EN BESTELNUMMERS. Of stuur een briefje met daarin girobetaalkaart, betaal- of eurocheque (alleen bedrag en handtekening, eventueel pasnr.) aan:

stichting jep eindhoven postbus 440 5600 ak eindhoven

PRIJSWIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN.

Vragen, nadere informatie, ook over korting bij afname van grotere aantallen bij:

stichting jep eindhoven

postbus 440 eindhoven tel.: 040-418260

Plakplek

stem KINDERVULST
tegen de rode oogjes...

8 september

BEWAREN!

Oud LWGJ-sekretaris Jan Schuijjer, die momenteel in de Verenigde Staten verblijft maar volgend jaar zomer weer in Nederland zal zijn, heeft ons geschreven dat hij van plan is te gaan werken aan een geschiedenis van de "pedo-beweging" in Nederland. Hij wil er medio 1984 mee beginnen, maar verzoekt nu reeds ieder die materiaal in zijn bezit heeft dat hem daarbij van nut zou kunnen zijn, dit te bewaren. Folders, programma's brieven, discussiestukken, niet weggooien dus. Ook "hijgbrieven voor landers", een typisch verschijnsel voor Nederland met zijn faam van pedofielen-paradijs.

Een klein neisje zit in bad, samen met haar kleine broertje. Ze wijst op zijn piemel en begint te huilen. "Ik wil er ook zo een."
"Als je goed oppast," zegt haar moeder, "krijg je er later eentje."
"En als je dat niet doet," zegt haar vader, "krijg je er een heleboel."

KINDERFOMO

LIFEWITEND
VOOR BOVEN
DE 18 JAAR

De NVSH Werkgroep Jeugdemancipatie en Pedofilie Utrecht organiseert op vrijdagavond 8 oktober een thema-avond over het onderwerp KINDERPORNOGRAFIE. Hoe staan we er tegenover, is het verwerpelijk of bevrijdend. Altijd, soms of doorgaans een vorm van machtmisbruik?

Met film, forum en discussie wil men proberen hier nader op in te gaan. Aanvang 20.00 uur. Wittevrouwensingel 100, Utrecht.

Agenda

OA = Open Avond

Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20.00 uur en worden ze gehouden op de adressen die in de adreslijst op bladzijde 2 bij de betreffende plaatsen zijn vermeld.

september

- 2 OA Rotterdam
- 4 WOPJE-vergadering, NVSH-pand Utrecht, Wittevrouwensingel 100, 10.30 u.
- 7 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 8 OA Den Haag
- 10 OA Utrecht
- 15 LWGJ-vergadering, trefcentrum 'de Feniks', Stationsweg 112, Den Haag, 19.45 uur.
- 20 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90.
- 21 OA Amsterdam
- 24 OA Deventer, Smedenstraat 98.

oktober

- 5 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 7 OA Rotterdam
- 8 Thema-avond Utrecht over Kinderpornografie, Wittevrouwensingel 100.
- 13 OA Den Haag
- 18 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90.
- 19 OA Amsterdam
- 29 OA Deventer, Smedenstraat 98.
- 30 Jubileum-themadag PSVG, akademie 'de Horst', Driebergen, 10.00 u.

november

- 2 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 3 LWGJ-vergadering, trefcentrum 'de Feniks', Stationsweg 112, Den Haag, 19.45 u.
- 4 OA Rotterdam
- 10 OA Den Haag
- 12 OA Utrecht
- 15 CA Nijmegen, Bloemerstraat 90.
- 16 OA Amsterdam
- 26 OA Deventer, Smedenstraat 98.

december

- 2 OA Rotterdam
- 4 WOPJE-vergadering, NVSH-pand, Utrecht, Wittevrouwensingel 100, 10.30 u.
- 7 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56.
- 8 OA Den Haag
- 10 OA Utrecht
- 15 LWGJ-vergadering, trefcentrum 'de Feniks', Stationsweg 112, Den Haag, 19.45 u.
- 20 CA Nijmegen, Bloemerstraat 90.
- 21 OA Amsterdam
- 31 OA Deventer, Smedenstraat 98.

enz...

NIKS

Postbus 6614

3002 AP Rotterdam

port payé
port betaald
UTRECHT